

Čeladenský zpravodaj

březen 2017

MAŠOPUSTNÍ PRŮVOD

zavítal také
do Senior clubu v DPS

(str. 4 a 10)

6 Dukelský dřevorubec

Další skvělá porce zábavy na chatě Dukla s kategorií žen i veteránů.

7-9 Petr Myslikovjan

jako hráč, trenér i fanda. Čeladenskému fotbalu dal své srdce.

17 Nová angličtinářka

Představujeme Moniku Doležalovou, která děti v ZŠ učí anglicky.

Ženy, kantoři a varhany

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané,
po letošní docela kruté zimě se už těšíme, až nám konečně teplé sluneční paprsky v březnu pohladí tváře. Chtěl bych poděkovat firmě Gajdák i firmě Sylvy Uhlířové za zvládnutí zimní údržby bez významných výpadků. Letos nás mimořádně potrápila ledovka a bude na zvážení, jestli pro příští zimu nebudeme místo drti využívat na frekventovaných místech a v kopcích jako posypový materiál sůl. Všechno má svá pro, ale i proti. Pokud jsme neměli někde uklizeno včas, přijměte naši omluvu. Chtěl bych ale připomenout, že pořád platí, že centrum – škola, školky, pošta, nádraží ČD atd. jsou udržovány přednostně, a pak ostatní úseky obce.

V neděli 26. února jsme masopustním průvodem ukončili plesové období v obci a okolo 16 hodiny jsme na náměstí pochováním basy zahájili přípravu na období Velikonoc, které začíná ve středu 1. března – Popeleční středou, která je vlastně prvním dnem postní doby. Než basa stačila „vydechnout“ naposledy, tak mimo jiné i pochválila náš čeladenský zpravodaj, ale i kárala, že v něm je až příliš velký prostor věnován starostovi. Pokud to nebyla příprava basy na komunální volby v příštím roce, tak za to první děkuji a zároveň slibuji, že se budu snažit, aby ten prostor pro mne byl přiměřený.

Dovolím si poděkovat organizátorům, kulturní komisi, CM Portáši, ale především vám občanům naší obce, kteří jste se masopustního průvodu nejen aktivně účastnili, ale připravili i občerstvení pro jeho účastníky.

Rád bych vás upozornil na dvě významná data v měsíci březnu. Tím prvním je 8. březen, kterým si připomínáme Mezinárodní den žen, kdy se švadlenky svojí stávkou v New Yorku braly za práva žen. Nesmíme zapo-

menout na jejich statečnost v boji za svá práva a rovnoprávnost. Určitě neuděláme chybu, když ty naše odměníme kytičkou. Tím druhým je 28. březen, kdy na počest narození našeho největšího učitele Jana Ámose Komenského slavíme Den učitelů. Proto si dovoluji za celou obec poděkovat těm, kteří vychovávají a připravují naše děti pro jejich budoucí život. Děkuji vám za vaši nelehkou práci, podvázanou byrokratickou mašinerií, ale především nedocenenou, a to nejen celospolečensky, ale mnohdy i námi – rodiči.

Obci se podařilo získat dotaci více než 17 milionů korun i na druhou etapu výstavby chodníku v trase od pumpy Shell po kostel, od obchodu Hruška po odbočku na Sruby a od odbočky k Vrlíkům po hranice s obcí Kunčice pod Ondřejníkem.

V únoru jsme také podali do operačního programu, který vyhlásilo Ministerstvo školství, projekt s cílem dobudovat učební prostory v nástavbě nad Základní školou, kde by měly vzniknout odborné učebny. Projekt pod názvem „Stavební úpravy části půdního prostoru za účelem změny užívání na učebny Čeladná č. p. 551“ má stát včetně vybavení okolo 18 milionů korun. Tímto projektem by došlo k dokončení celé nadstavby nad ZŠ, kterou jsme započali již v roce 1996.

Vážení občané,
jak jistě víte, naší nejstarší dochovanou kulturní památkou v obci je kostel sv. Jana Nepomuckého.

Tato památka je i díky vašim darům udržována a prošla mnoha změnami, a to nikoli jen kosmetickými. Nejde ani o okrašlování, jak si někdo naivně myslí, ale o zcela potřebné věci, jako bylo vybavení kostela zvony, které dosloužily, oprava střechy, kterou vzala vichřice, a v neposlední řadě i výměna nevyhovujících oken, které byly nahrazeny izolačními vitrážovými okny. Náročné opravy budou pokračovat i letos, ať již půjde o opravu atiky, střešních okapů a svodů, akci, na kterou duchovní správce požádal o dotaci Ministerstvo zemědělství, kde lze v případě úspěšné žádosti čerpat dotaci až do výše 70 % nákladů.

Daleko bolestivější je fakt, že na varhanech v našem kostele, které byly postaveny v roce 1896 v té době nejlepší firmou rakouské monarchie (Gebrüder – Rieger z Krnova) se podepsal zub času a musí projít generální rekonstrukcí. Vždyť poslední generální oprava varhan proběhla v roce 1944. Více než 70 let se na samotném nástroji podepsalo a je třeba provést náročnou generální opravu, na níž je zapotřebí vynaložit částku 400.000 korun.

Dovoluji si proto požádat vás občany a podnikatele naší obce, abyste dle svých možností přispěli na opravu této neoddělitelné součásti historie, kultury a architektury Čeladné. Žádost o poskytnutí finančního příspěvku ve výši 200.000 Kč na opravu varhan již doručil duchovní správce farnosti, otec Mariusz Roszewski na obec v lednu letošního roku, a jednat o něm bude zastupitelstvo obce na svém zasedání 30. března.

Příspěvek na opravu zašle i biskupství ostravsko-opavské, kde je předpoklad výše příspěvku okolo 60.000 Kč, a když obecní zastupitelstvo vyhoví žádosti pana faráře, bude ještě třeba získat 140.000 Kč, což nelze dokrýt jen nedělními sbírkami v kostele.

Letos se již podařilo panu faráři zachránit a obnovit i křížovou cestu v hodnotě 70.000 Kč, na kterou přispěli nemalými dary věřící naší farnosti. Proto věřím, že společnými silami uchováme tuto významnou a nejzachovalejší kulturní památku v obci i pro budoucí generace.

Vážení spoluobčané,
dovoluji si Vám popřát ničím nerušené a prosluněné nejen březnové dny, ale přeji Vám i dny plné slunce ve vašich rodinách.

Školáci hodnotili pololetí

Na tradičním pololetním fóru ZŠ Čeladná žáci tradičně hodnotili pokroky, kterých během půl roku ve škole dosáhli. Rovněž tradiční bylo ocenění šikovných žáků ředitelkou školy. A k tomu se – netradičně – rozdávalo sladké ovoce, které škole darovala Zelenina Uhlíř.

Na školním fóru si své ocenění přebírají i žáci ze čtvrté třídy.

Ředitelská pochvala přímo z rukou paní ředitelky opravdu potěšila všechny oceněné žáky.

Odměna, která potěší a je opravdu zdravá. Děkujeme tímto firmě Zelenina Uhlíř za skvělý sponzorský dar.

Vyhlašování výsledků olympiád a oceňování nejlepších žáků.

Prosba k pamětníkům v Čeladné a okolí

V tomto roce si připomeneme 115 let od založení lázní Skalka, od roku 1902 označovaných „Lázně Skalka Bad – Velké Kunčice pod Radhoštěm – Morava“.

Koncem listopadu by měla vyjít kniha s názvem ŽIVOTADÁRNÉ ÚDOLÍ s podtitulkem Od lázní Skalka k Beskydskému rehabilitačnímu centru 1902-2017. Samozřejmě, že k historii patří i existence čeladenské nemocnice (a porodnice) v druhé polovině minulého století.

Autorský tým se obrací na občany Čeladné, Kunčic pod Ondřejníkem, případně na pamětníky z okolních obcí, s prosbou o zapůjčení archivních mate-

riálů (textů, fotografií, novinových výstřižků, dopisů aj.), pokud takové materiály se někde v rodinných albech či archívech nacházejí. Jedná se především o období 1902 a dále, až do roku 2000. Cokoli v tomto případě může být zajímavé.

Zapůjčené materiály vrátíme obratem, samozřejmě nepoškozené. Jména spolupracovníků (budou-li souhlasit) uvedeme v knize.

Děkujeme za případnou pomoc.

Kontakt:

Petr Andrle, 724 100 646, 558 431 835, ondrejnikrozhledna@seznam.cz.

AKTUÁLNĚ

Březnové zastupitelstvo

Ve čtvrtek 30. 3. 2017 se v 16:00 sejdou v jídelně ZŠ Čeladná zastupitelé k veřejnému jednání zastupitelstva obce.

Program bude zveřejněn na plakátech a na úřední desce OÚ.

Věra Golová, místostarostka

Když zazvoní statistici

Český statistický úřad letos organizuje výběrové šetření o životních podmínkách domácností v České republice, které probíhá od února do května v 11 460 náhodně vybraných domácnostech.

Může se tedy stát, že statistici zazvoní i u vás. Musí se prokázat průkazem tazatele vydaným Krajskou správou ČSÚ nebo průkazem zaměstnance ČSÚ. Úřad garantuje anonymitu získaných údajů a ochranu získaných dat podle zákona. Všichni pracovníci zapojení do zjišťování a zpracování dat jsou vázáni mlčenlivostí.

Smyslem zjišťování je získávat dlouhodobé srovnatelné údaje o sociální a ekonomické situaci v celkem 32 evropských zemích. Dalším cílem je získat data pro výpočet ukazatelů peněžní a materiální chudoby.

Případné dotazy můžete směřovat přímo na ČSÚ, konkrétně na paní Evu Kramolišovou (595 131 212, eva.kramolisova@czso.cz).

red

Poděkování

V příjemném prostředí vinárny hotelu Prosper se v sobotu 18. 2. 2017 uskutečnil Společenský večírek MS ODS Čeladná, Kunčice p. O. Jménem tohoto sdružení bychom rádi poděkovali paní provozní V. Šlosarčíkové a personálu hotelu za poskytnuté služby a vytvoření příjemné atmosféry večera. Zároveň děkujeme všem hostům, kteří se této akci zúčastnili.

Za MS ODS Čeladná

Jarmila Jancová, Lucie Pavlitová

Poděkování za dostavník

Velice rádi touto cestou zprostředkováváme poděkování spokojených občanů obce za zřízení a fungování služby „Seniorského dostavníčku“.

Velmi nás těší, že můžeme uveřejnit poděkování i panu řidiči Jirkovi Běčákov. Hodně občanů oceňuje zejména jeho lidské kvality, především zodpovědnost, pěkné a citlivé jednání s občany, pochopení. Tímto poděkováním plním přání spokojených pasažérů, kteří mě požádali, abychom Jirkovi za jeho přístup k práci poděkovali i veřejně, ve zpravodaji.

Věra Golová, místostarostka

Jemine, domine, masopust pryč...

Třetí ročník čeladenského masopustu je za námi. Pršet podle předpovědi nezačalo, a tak jsme se mohli s průvodem vydat na procházku obcí, zastavit se, zazpívat si a zatancovat a také se občerstvit u dobrých lidí, kteří nás ochotně uvítali a pohostili.

V dnešní době se kolem nás pořád něco děje, nabídky zajímavých kulturních akcí se k nám hrnou a my si můžeme opravdu vybírat. Myšlenka našeho masopustu je však trochu jiná – nejde o pozvánku na akci, kterou pro vás někdo připravil. Je to taškařice, kterou si děláme sami pro sebe společně – každý podle chuti a svých možností.

Chceme vám, kteří jste přidali ruku ke společnému dílu, moc poděkovat. Bez vašeho času, chuti bavit sebe i jiné, ochoty se zapojit, hostit průvod, napéct, nalévat, hrát, chystat masky, zdobit či řídit autobus, vyrábět masopustní výzdobu, podílet se na proslovu pana soudce, přenášet podle potřeby krabice s dobrotami atd..., bez vás by to prostě nebylo ono. Děkujeme a těšíme se na další ročník, vaše nápady vítáme!

Gábina Kahánková

Březen 2017

KALENDÁŘ AKCÍ

3. 3.

Hudební večer s retro skupinou REJ
restaurace U Sestřiček,
18:00

7. 3.

Cimbálová muzika Polajka
restaurace U Sestřiček,
18:00

10. 3.

Hudební večer s M. Paszem
restaurace U Sestřiček,
18:00

14. 3.

Cimbálová muzika Portáši
restaurace U Sestřiček,
18:00

17. 3.

Hudební večer s DUO 2U
restaurace U Sestřiček,
18:00

19. 3.

III. Jarní dětský bál
restaurace Golf Čeladná,
14:00

21. 3.

Jazzový večer s LAM Triem
restaurace U Sestřiček,
18:00

24. 3.

Hudební večer s DUO LG
restaurace U Sestřiček,
18:00

28. 3.

Cimbálová muzika
Sedmikvítek
restaurace U Sestřiček,
18:00

30. 3.

Vlastivědná přednáška:
Sedmdesát dva jmen zpod
oken, Beneš Krabice
z Weitmile, Ondřej z Dubé,
Tomáš Štítný ze Štítného
salónek AD Lara, 18:30

31. 3.

Evergreeny s S. Jerrym
restaurace U Sestřiček,
18:00

JE ÚCHVATNÁ!

je název komedie P. Quiltera, inspirované příběhem zpěvačky Florence Foster Jenkins (1868–1944). Přestože ve skutečnosti zpívala příšerně falešně, věřila ve svůj úžasný soprán. Přes nevkusné kýčovitě kostýmy a falešný zpěv Florence nakonec všechny strhla svým nadšením a splnila si sen o pěvecké hvězdě, kterou vždy chtěla být. Zájezd do Divadla Antonína Dvořáka je v plánu **ve středu 22. 3.**, odjezd v 17:15 od Hrušky a dále po autobusových zastávkách. **Orientační cena: vstupenka + doprava 250,- Kč.** Vstupenky si můžete rezervovat v Knihovně a informačním centru Čeladná, telefonicky na čísle 558 684 400 nebo e-mailem na ic@celadna.cz.

Na setkání s vámi se těší Karla Čmíelová

PRAVIDELNÉ
AKCE

Společné běhání-pozor změna!
každý čtvrtek, sraz u Sportovní
haly v Čeladné, 18:00

Výšlap na Lysou horu
každou středu, sraz na náměstí
v Čeladné, 17:00

Aktuality zasílejte na martina@moreilly.eu
ke každému 20. dni v měsíci.

Aktuální informace FB profil Čeladenský REJ.

Čtvrtý Dukelský dřevorubec? Výjimečný!

Čtvrtý ročník Dukelského dřevorubce byl výjimečným co do počtu soutěžících, diváků, přejícímu počasí i touhou soutěžících být zvěčněn na dřevorubeckém chodníku slávy.

V letošním ročníku se o místo „na bedně“ utkali mladí i starší dřevorubci a nově také zapálené dřevorubkyně.

Dřevorubci byli rozděleni do tří kategorií: hobby, profí a veterán. Muži měřili své síly ve štípání špalku a řezání motorovou pilou. Museli také dokázat, že by obstáli jako náhradní naviják při přitahování špalku. Rychlost a šikovnost byla rozhodující při výměně řetězu u motorové pily. Všichni zúčastnění by obstáli v těžkých dobách dřevorubeckých. Nicméně, co se týče ocenění, může být nejlepší jen jeden.

Motorovou pilu si „vyrubal“ Michal Krpec.

Selátko, jako cena útěchy, bylo připraveno pro druhé místo, a to Kristiána Godu.

Lidové rčení „patří do starého železa“ se zcela vyvrátilo v utkání dřevorubeckých veteránů. Jejich úctyhodný výkon obdivovali všichni přihlížející.

Všem ukázali, že ani vyšší věk, není překážkou v boji o medaile. Zlatou medaili a motorovou pilu Stihl si s velkým dojetím a radostí odnesl Miroslav Mohelník. Druhé místo patřilo Mirovi Klinkemu. Bronz zdobil Jaru Pavlisku.

Někde ženy jen vaří, perou, chodí na kosmetiku a ke kadeřníkovi. Na Dukle „baby

rubou špalky“. První místo si s nejlepším časem, fanděním a temperamentem sobě vlastním užila Pavla Šimčáková. Nově nabyté dřevorubecké schopnosti si na stříbrné pozici užila Blanka Vrublová. Bronzová placka zdobila Barboru Pustelníkovou.

Z letošního ročníku vyplývá, že nic není nemožné. Chtěli bychom poděkovat všem, kteří se na Dukelských akcích podílejí. Velké díky patří spoluorganizátorům a sponzorům Josefu Szkanderovi, Stavebninám Tofel, Michalu Harantovi a Pavlu Lukšovi.

organizátoři

První disciplína: co nejrychleji uřezat rovnoměrný „koláč“.

Dalším úkolem „dřevorubců“ bylo štípání stojícího kmene.

Nejlepší veteráni: první Míra Mohelník, druhý Míra Klinka a bronzový pan Pavliska.

Motorovou pilu si za nejlepší výkon odnesl dřevorubec Michal Krpec. Z druhé pozice a malého prasátka se radoval Kristian Goda.

Rozhovor s Petrem Myslikovjanem k 60. výročí čeladenského fotbalu:

Vždycky jsem chtěl vyhrát!

Petr Myslikovjan pamatuje jako jeden z mála celou šedesátiletou historii čeladenského fotbalu. Jako devítiletý prcek viděl v roce 1957 první oficiální zápas, v roce 1962 začal hrát za dorost, do čtyřicítky nastupoval za muže a pak pokračoval jako vedoucí týmu, asistent trenéra a trenér až do roku 2009. A dodnes je členem týmu starých pánů. Na hřiště už sice ve svých 69 letech nenastupuje, ale hráčské lavičky zůstává věrný.

Jak jste s fotbalem začal?

Bydlel jsem na horní Čeladné a tam hrál fotbal každý kluk. Hřiště bylo u hospody U Holčáků a pak ještě jedno u dětského domova, jak je dnes tenisový kurt. Ale tehdy tam byl větší plácek, i s brankama.

Já myslím, že tehdy děti hodně pomáhaly doma...

Pomáhat jsme museli, ale vždycky se to nějak udělalo. Neměli jsme hospodářství, takže jsme se s bratry starali hlavně o topení, museli jsme připravit dřevo a taky pomáhat na zahrádce nebo při sázení brambor. Volného času jsme měli méně, než mají děti dnes, ale i tak jsme se hned cestou ze školy domlouvali, kde se sejdem a kdo vezme míč. Byli jsme tehdy velká fotbalová parta – já a moji dva bratři, Jirka Finger, bratři Holčákové, bratři Vávrové...

Díky vaší celoživotní angažovanosti jste jeden z mála pamětníků celé historie čeladenského fotbalu. Jak začala?

Ty první vzpomínky mám ještě jako malý kluk. S kamarády jsme se chodili dívat na dolní

Čeladnou, kde se budovalo hřiště. Ve škole jsme probírali, kdy už to začne. Hřiště bylo hotové v roce 1957 a v ten rok se začala psát čeladenská fotbalová historie. První zápas na něm hrála horní Čeladná proti dolní. Horní vyhrála, ale už nevím kolik. Měl jsem tehdy devět roků.

Do soutěžního utkání jste poprvé nastoupil v roce 1962 jako dorostenec.

Není to moc pěkná vzpomínka, jeli jsme do Vendryně a oni byli o dost lepší. Takže jsme dostali pěkný výprask, 10:1. Ale na druhou stranu na ten zápas vzpomínám i v dobrém, protože ten jediný gól jsem dal já. Trenér mě postavil do útoku a já jsem se mu hned v prvním zápase odvděčil gólem, to jsem měl velkou radost.

Tehdy byl fotbal asi jiný, než dnes?

Vůbec to nejde srovnávat. Jenom když vezmu tréninky – měli jsme jeden balón na celé družstvo, maximálně dva. Neexistovala žádná příprava bez míče, pilování techniky. Prostě jsme pořád hráli, od začátku do konce tréninku. Ale měli jsme dobrou přípravu ze školy, v tělocviku

jsme dělali lehkou atletiku a další sporty, chodili jsme cvičit do Sokola. A s kamarády jsme pořád běhali někde po lesích, takže tam byla i ta fyzická příprava.

Jak se vašemu dorosteneckému týmu dařilo?

Nebylo to ani tak o výsledcích, ale spíš o kamarádství a taky dobrodružství. Při domácích zápasech nám chlapi pomáhali, hlavně pan Němec nebo pan Krupa, ale ven jsme jeli kolikrát sami. Na vzdálenější zápasy vlakem, ale třeba do Metylovic, Palkovic nebo Ostravice jsme jezdili na kole.

To muselo být náročné. Co tehdy hráče motivovalo, aby nastupovali za Čeladnou?

Byl to pro nás svátek, těšili jsme se na každý zápas. Nadšení jsme měli to nejvyšší. Nebyly žádné vymoženosti jako dnes, třeba kabiny na převlékání jsme měli v dřevěné chatce za hřištěm. Byly v ní dvě malé místnosti a další kamrlik jako sklad a zároveň prostor pro rozhodčího. Záchod? Suchá latrina. Mýt jsme se chodili do řeky nebo do rybníka, který byl na místě dnešního parkoviště za halou.

Z fotografického archivu Petra Myslikovjana

Dorostenecký tým v roce 1963. Petr Myslikovjan dole uprostřed.

Obnovený tým mužů v sezoně 1966/67. PM nahoře třetí zprava.

Kabiny vybudované „v akci zet“ v roce 1976.

Oslavy postupu do kraje v roce 2002. PM jako trenér vpravo nahoře.

Dnes si kluci myslí, že se prosadí do Sparty a pak někam ven, že z nich bude Ronaldo a fotbalem vydělají miliony. Jak to bylo před desítkami let třeba konkrétně u vás?

To je pořád stejné, i já jsem měl cíle, že něco dokážu a že se ve fotbale prosadím. Ale život byl tehdy jiný. Jako dorosteneček jsem chodil na učiliště do Ostroje Fýdlant, kde jsem se vyučil strojním zámečnickem, a pak jsem ještě studoval strojní průmyslovku, takže času na fotbal moc nezbývalo. Když jsem se vrátil z vojny, tak začali rodiče přestavovat dům, a to byla práce od rána do večera. Ale to už jsme byli na dolní Čeladné a měl jsem štěstí, že jsem z okna viděl na hřiště. Když kluci přicházeli na trénink, tak jsem honem shodil montérky a utíkal na fotbal.

Jak v té době fungoval mužský tým?

Vzpomínám si, že po pár letech přišla krize. I když za Čeladnou hráli vojáci z Frenštátu a na hostování hráči z Frýdku, někdy byl problém poskládat jednáctku. V sezoně 1965/66 dokonce muži přestali hrát a zůstal jen dorostenecký tým. Pak nás několik přešlo najednou z dorostu do mužů a od té doby už hrají muži bez přestávky až dodnes.

Postupně se měnila doba a s ní asi i fotbal...

V 70. letech se vyměnil mančaft. Doplnil se z dorostenců – začal hrát Ondreka, Vyoral... A já jsem najednou byl v mužském týmu jeden z nejstarších. Tehdy nás vedl pan Kurowský, který ale měl později zdravotní problémy, a tak se toho chytila naše generace. Můj vrstník Jirka

Astr se chytil papírových věcí, stal se po panu Mohelníkovi předsedou a dělal kolem fotbalu doslova vše, od registraček přes ekonomické věci, rozpisy utkání a zajišťování dopravy až po přípravu hřiště a praní dresů. A já jsem se začal starat o hráče, aby nás bylo dost. Tréninky ani tehdy nebyly takové jako dnes. Balony už jsme měli, jenže chlapi chodili do práce, opravovali baráky, takže jsme se na tréninku nikdy nesešli všichni.

Jak se v té době vyvíjel tým?

Dali jsme se dohromady pod panem Kurowským. Navázali jsme kamarádství na jižní Moravě v Uherčicích a tam jsme pak jezdili každý podzim. Kromě fotbalu vždycky zůstal čas i na první víno a na burčák. Oni na oplátku jezdili k nám a tak vznikly letní turnaje v Čeladné pod názvem Memoriál Leoše Ostrádeckého. Kromě týmu z Uherčic jezdily do Čeladné Lubojaty a Odra Přívoz z Ostravy. No a my jsme pak ty vesnice na oplátku taky navštěvovali, za víkend se odehrál celý turnaj a večer jsme poseděli u piva. Dobrá parta a výborná zábava, každý se těšil.

Jak se měnilo zázemí klubu?

Staré kabiny se zrušily. Nějakou dobu jsme se převlékali na koupališti a pak se začaly stavět v akci Z nové kabiny, s klubovnou, kuchyňkou a dalším vybavením. Obec nám dala materiál a my jsme pracovali, kromě hráčů a funkcionářů se zapojili i fandové z vesnice. Když jsme potřebovali zedníky, elektrikáře nebo pokrývače, tak nebyl problém někoho sehnat.

A jak si tehdy Čeladná stála výkonnostně?

Výsledky byly spíš průměrné. Dorost i muži hráli třetí třídu, tu nejnižší. Do 80. let se drželi v polovině tabulky. Pak začala kvalita stoupat, přišli talentovaní dorostenci jako Jenda Vyoral, který byl dlouho ústřední postavou klubu, nebo velký talent Luboš Kurečka, který hrál hned po přechodu z dorostu u mužů prim, ale po zraněních musel fotbalu nechat. Úroveň se začala zvedat.

Do týmu se zapojil i dnešní starosta Pavol Lukša – jako dnes už legendární brankář.

Na brankářském postu jsme měli problémy. Gólman byl často zraněný a v bráně museli zaskakovat hráči z pole, takže Pavel nám hodně pomohl.

Jaký byl brankář?

Na vojně hrával házenou, čili měl výborný postřeh při střelách z blízka. Už tehdy v něm bylo takové to vůdcovství, dovedl řečnit, dirigovat. Z branky sledoval hřiště, a protože má dobrý hlas, tak usměrňoval celý tým.

Kvalita týmu rostla – a co výsledky?

V roce 1988 jsme dvě nebo tři kola před koncem

„Hřiště jsme udržovali brigádnicky. Měli jsme louku, kterou jsme sami kosili, pak jsme vyrývali čtverce drnů, a jak skončila jarní sezona, tak se hřiště srovnalo, vyložilo drnami, prosypalo pískem a hlínou, nasel trávník a na podzim se mohlo hrát. Všechno jsme si dělali sami – hráči, trenéři a naši fandové.“

bojovali o postup. Pak jsme hráli venku s mužstvem, které jsme doma porazili 5:1, takže jsme si na ně věřili. Těsně před koncem to ale padlo do naší brány a ze hry o postup jsme vypadli.

Na konci 80. let přišly ve fotbalových soutěžích organizační změny.

Nám to vyhovovalo, protože jsme hráli v horní části tabulky a dostali jsme se do okresu. Tam byla ale úroveň o poznání výš, takže jsme začali ztrácet a hrozilo, že spadneme. V té době došlo k zajímavé situaci. Frýdlant prodával své B mužstvo a Čeladná, která už měla díky sponzorům finanční zázemí, tu soutěž koupila. Nejen soutěž, ale i frýdlantské hráče. Nastal velký přetlak, jednou jsem měl na tréninku rekordních 36 hráčů. Takže se v sezoně 94/95 začal hrát kraj, tam byly podmínky hodně přísné. Museli jsme upravit hřiště, abychom tu soutěž vůbec mohli hrát, narychlo se brigádnicky stavěly zastřešené lavičky a spousta dalších věcí.

Jak jste se v krajské soutěži uchytili?

První zápas doma s Valašským Meziříčím byl vyrovnaný, ale nakonec jsme prohráli 1:2. A po roce jsme z kraje spadli a začal se hrát znovu okresní přebor. Pak se mužstvo znovu posílilo, přišel František Myšínský, bývalý ligový hráč, Tomáš Valerián, Dan Foldyna, Jirka Kahánek a další šikovní kluci z dorostu. V závěru 90. let nás posílil bývalý ligista Tomáš Kosňovský, který hrál za Baník nebo Dunajskou Středou.

Někdy v té době začala tradice zimních soustředění...

Byla to velká novinka, i když nešlo o týdenní soustředění, jaké mají týmy dnes. Našli jsme rekreační středisko na horní Čeladné, kde jsme strávili tréninkový víkend. Byla tam kuchyňka, takže jsme vše zařídili v naší režii. Náš příznivec pan Pavliska nám dělal kuchaře, další umýval nádobí... Samozřejmě se hrál fotbal, chodili jsme běhat, ale hlavní přínos vidím v tom, že se tam vytvořila výborná parta.

To jste byl ještě jako trenér, ale pak jste se stal vedoucím družstva.

V té době se vyměnilo několik trenérů, každý tady působil jeden nebo dva roky. Ale po roce 2000 jsme se vrátili k tradici čeladenských trenérů, vedli jsme mužstvo s Františkem Myšínským, to bylo ještě před rokem 2000, a pak s Tomášem Valeriánem. Zase jsme hráli každý rok špičkovou okresní přebor a začali po-

mýšlet na postup do kraje, což se podařilo. Ale zase jen na jeden rok, po dobrých podzimních výsledcích se nám na jaře nedařilo a sestoupili jsme.

To už se mluvilo o tom, že do Čeladné přijde tým Vítkovické nemocnice a bude se hrát první A třída.

Tak to nakonec i dopadlo. Z původního týmu se vytvořilo „béčko“, které hrálo okresní přebor, trénovat začal hrající trenér Ivan Baňka a já jsem tam působil jako druhý trenér. Ale mužstvo bylo rozladěné, sešup pokračoval a spadli jsme do třetí třídy. Pak jsme sice postoupili zpátky do okresního přeboru, ale v roce 2009, kdy jsme skončili třetí od konce, výbor rozhodl, že se B tým zruší.

To byl váš oficiální konec v čeladenském fotbale?

Ano, naposledy jsem družstvo vedl jako trenér 22. června 2009 se Staříčem. Vyhráli jsme 5:2.

Jaký byl váš fotbalový vzor?

Vzory nebo idoly jsem měl spíš jako kluk nebo mladší hráč, když jsme poprvé viděli velký fotbal v televizi. V 60. letech hrál Dukla Praha tehdejší Pohár mistrů evropských zemí, což se dá přirovnat k dnešní Lize mistrů. Tehdy byl velkým vzorem Masopust, já jsem si hleděl spíš útočníků, líbil se mi Kučera. I později, když hrál Slávia velký fotbal, tak jsem obdivoval třeba Kuku, to byl šikovný útočník.

Představte si, že by vám přišel telegram z fotbalového svazu, ať jako zkušený trenér převeźmete českou reprezentaci...

Současný fotbal je velká věda. Na to bych už neměl.

Proč podle vás ztrácí český fotbal svou prestiž?

Já si myslím, že chyba je už v přípravě. Podívejte se na Plzeň – ta měla před pár lety výborné hráče. Když třeba Jiráček, Pilař nebo Rajtoral přestupovali do Německa, tak jsem si byl jistý, že budou hrát v základu a brzy se z nich stanou hvězdy. Nebo třeba Kadlec, když odcházal ze Sparty. Ale oni se po pár zápasech zranili a pak už je těžké vrátit se do týmu. V čem to je? Napadá mě jediná myšlenka – dostali více zabrat než v české lize a pak logicky přišlo zranění...

Takže kvalita upadá a v příštích letech nemáme šanci? Třeba v kvalifikaci na světový šampionát?

Jako fanda věřím, že se to zvrátí. Jarolím je přísný trenér a kde působil, tam vždycky něčeho dosáhl. Pokud dá dohromady dobrou partu... Jak jsem poznal fotbal za svůj život já, je to vždy o týmu. Můžete mít hvězdy, ale když si nesesednou, není to k ničemu. Naopak když máte třeba i průměrné hráče, kteří ale hrají kolektivně, tak máte velkou šanci. Vzpomeňte si na poslední Euro – Island a Maďarsko tam hrály jako opravdový tým a dařilo se jim.

Skoro jako byste mluvil o současném čeladenském týmu.

To je pravda, dříve hned po zápase nasedli do aut a odjeli do Ostravy. Teď zůstávají v Čeladné, baví se s fanoušky a ti je přirozeně začali brát jako čeladenské. Myslím, že je tam hodně šikovných mladých a výbušných fotbalistů, kteří chtějí hrát a navíc umí. Zlepšila se i fyzika, často rozhodujeme v druhém poločase, kdy už soupeři odpadávají.

Mluvíte zase jako trenér...

Už nejsem trenér, ale zůstávám věrným fanouškem. Na čeladenský fotbal nedám dopustit.

Co vás na fotbale baví natolik, že jste mu zůstal věrný celý život?

Nedá se to slovy popsat. Už jako kluk jsem se těšil na každý zápas a to mi zůstalo, ať už jsem byl hráč nebo trenér. A vždycky jsem chtěl vyhrát, i když jsme v poločase prohrávali o dva góly. Ani později jako trenér jsem neměl rád poráženeckou náladu, vždycky jsem se snažil kluky povzbudit.

Jak se bude podle vás čeladenský fotbal dále vyvíjet?

Myslím, že krajský přebor, který teď hrajeme, je pro Čeladnou ideální. Pro divizní soutěž nám chybí zázemí, druhé hřiště a taky rezervní tým.

Jak si užíváte fotbal jako fanoušek?

Pořád je ve mně duše trenéra, takže vidím, že současné hřiště je nejméně o pět metrů delší než původní, což mění obraz hry. Ale prostředí mají hráči výborné, krásné kabiny, to jim přeji. A já? Dříve jsem znal fotbal jen z trenérské lavičky, teď si užívám výhled z tribuny.

Vladislav Sobol

Můžete mít v týmu hvězdy, ale když si nesesednou, není to k ničemu. Vzpomeňte, jak váleli na Euru Maďaři...

Pohodový seniorský únor

Cestovatelský měsíc

PROGRAM NA BŘEZEN

Zdravotní cvičení

skupina I - úterý 9:00–11:00

skupina II - čtvrtek 9:00–10:00

Posezení v klubovně, společenské hry

úterý 14:00–17:00

Všehomix (převážně cestovatelský)

středa 15:00–17:00 (8. a 22. 3.)

Kurz angličtiny pro mírně pokročilé

čtvrtek 10:30–11:30

BŘEZNOVÉ AKCE

Koronovační klenoty v Ostravě

čtvrtek 2. 3., 11:40

Výlet do ostravského muzea proběhl před vydáním zpravodaje.

Odpoledne pro ženy

čtvrtek 9. 3., 15:00

Klubové posezení, kde také neformálně oslavíme svátek žen. Ženám k svátku zahraje ostravský hudební bard pan Josef Seifert alias Pepino. Vstupné se nevybírám.

Odpoledne s myslivcem

čtvrtek 16. 3., 15:00

Po nějaké době se opět v klubu setkáme se zdejší myslivcem panem Vladislavem Bednarským. Nosné téma pořadu je Zvěř v Lužických horách. Vstupné dobrovolné.

(Nejen) Dámský výlet za módou

čtvrtek 23. 3., 12:30

Malým busem Kopeckých zavítáme do Nového Jičína, kde se nachází Žerotínský zámek a v něm Muzeum Novojičínska. Zde jsou k prohlédnutí stálé expozice (historie NJ a klobouky všeho druhu), navíc pak výstava módy 20. století. V blízkém Zákaznickém centru (cca 3 min. chůze) pak bude možno si klobouky vyzkoušet a nechat se zvčnit. Celkové vstupné vyjde na 40,- Kč. Posléze se ještě zastavíme v nějaké dobré restauraci.

Sraz ve 12:20 před DPS, odjezd ve 12:30, návrat dle situace (cca 18 hod.). Zájemci hlase se u p. Bernadyho (přednost dle pořadí), záloha 100 Kč.

Madeira II

čtvrtek 30. 3., 15:00

Další z cestovatelských přednášek paní Dany Barnetové. Druhý díl návštěvy ostrova věčného jara. Vstupné dobrovolné.

Kontakt: Petr Bernady

Mobil: 737 532 227, 731 505 585

Email: petr.bernady@seznam.cz

WWW.SENIORICELADNA.CZ

Ladění v klubu před příchodem masopustního průvodu.

Klubový únor byl hodně o zprostředkovaném cestování, nicméně zašli jsme také do restaurace a koncem měsíce se aktivně zúčastnili masopustního odpoledne.

CHYTLA NÁS FOTOMÁNIE

Vzhledem k tomu, že za těch 7 let fungování klubu byly pořázeny stovky fotek a jen jejich malá část je k vidění (navíc většina našich členů nedisponuje Internetem), zrodila se idea promítat fotky ve specifickém čtvrtletním programu s názvem „Fotománie“. První únorový čtvrtek jsme tedy začali rokem 2010, kdy jsme zavzpomínali na akce v našich začátcích. V rámci zpestření programu si přítomní vyberou vždy fotku daného roku. Úvodní fotománie byla prima, těšíme se na další pokračování.

CESTOVÁNÍ NÁS BAVÍ

Bodejť by ne, sedíme si v teple a sledujeme přednášky či videa. Přednášky byly dvě, druhý díl Toulek Skotskem

s paní Janou Bártovou a první díl návštěvy květinového ostrova Madeiry s paní Danou Barnetovou. Obě byly velmi zajímavé, byť z naprosto odlišných klimatických sfér, ale to je nám jedno (viz. úvodní věta odstavce). Navíc proběhly dva středeční cestovatelské Všehomixy s návštěvami Chorvatska a Dubaje. Ještě že je ta technika...

SEŠLI JSME SE NA ROZCESTÍ

Mezi dvě přednášky byla vsunuta únorová vycházka, na které se sešly dvě osmičky příchozích a skvělé počasí. První osmička vyrazila po „okruhu Anny Trefilové“ (kolem nádraží na Valašskou stezku a posléze dolů k cíli), druhá osmička méně zdatných pak půl km po chodníku přímo k restauraci Na Rozcestí, kde jsme se všichni sešli a okupovali pak zadní místnost „lokálu“. Posezení s dobrým jídlem a pitím bylo veskrze pohodové.

MASOPUST OPĚT DŮSTOJNÝ

Poslední únorovou neděli jsme se jako obvykle podíleli na zdárném průběhu masopustního reje. Sešlo se nás v klubu cca 20 osob, množství dobrot a též něco ostřejšího a v dobrém rozmaru jsme očekávali avizovaný příchod průvodu, jenž také skutečně dorazil a prostor před DPS se zaplnil veselým davem. Mezi tanečníky se proplétaly naše „hostesky“ s dobotami a „nalévači“ s kořalkou, lidé se bavili, Portáši hráli, no prostě opět správný mumraj. Jen nám bylo líto, že zastavení před DPS (potažmo klubem) bylo oproti předešlým letům podstatně kratší. Nicméně i tak se všechno snědlo a téměř všechno vypilo. Posléze jsme se odebrali pochovat basu a prožít doznívající atmosféru krásného odpoledne. Velké díky všem, kteří napekli a přinesli dobroty či darovali „ohnivou vodu“.

Závěrem přijměte pozvání na další klubové akce.

Petr Bernady

Je to dobré, primášovi chutná.

Jezte, chlapci, ať tu basu unesete.

III. JARNÍ DĚTSKÝ BÁL

Blíží se ten pravý čas připravit opět zábavu pro celou vaši rodinu. Přijďte proto na již III. Jarní dětský bál v neděli 19. března od 14:00 do 18:00 hodin prožít se svými dětmi odpoledne plné zábavy, her, soutěží, tance a na závěr také napínavé dětské tomboly.

Vše se uskuteční v prostorách Restaurace GOLF v Prosper Golf Resortu v Čeladné za přítomnosti moderátorů, malířů, trenérů a maskovaných pomocníků, kteří se budou snažit vytvořit pro vás tu nejlepší atmosféru. Letošní téma bálu je motiv KRÁLOVSTVÍ ZVÍŘAT, zvířecí čumáčky vám ráda na místě dokreslí naše pohádková malířka. Na dětský bál jsou srdečně zvány všechny děti z Čeladné i okolí!

Pro rezervaci míst, prosíme, hlase svou účast nejpozději do pátku 17. března na recepci Golf Resortu na tel. čísle: 603 166 697 nebo na mailové adrese: golf@prosper-golf.cz.

Děkujeme a těšíme se na vaši účast!

Marie Šebestová

Golf Resort společně s Obcí Čeladná pro Vás milé děti chystají...

III. JARNÍ DĚTSKÝ BÁL

na téma **KRÁLOVSTVÍ ZVÍŘAT**

KDY a KDE: v neděli **19. března**, od 14:00 do 18:00
Restaurace GOLF Čeladná

Hry, soutěže | **Malování obličejů** | **SNAG golf**
Moderátor | **Dětská tombola** | **Diskotéka**

VSTUPNÉ: DĚTI ZDARMA, DOSPĚLÍ 20 Kč

Více informací a **rezervace míst** nejpozději do **17. března** na golfové recepci:
golf@prosper-golf.cz, +420 603 166 697.

Rozhovor s volavkou od modrého mostu

Zdá se, že jaro je opravdu za dveřmi. Na jihu Čech se objevili skřivani polní, také špačci a nebudou dlouho trvat, kdy na čeladenský komín za náměstím přiletí jako každým rokem bílí čápi, s nimi také vlaštovky a křepelky. A volavky.

Některé volavky na zimu neodlétají. A právě jedna z nich má teritorium nedaleko modrého mostu vedoucího přes Čeladnku. Modrý most říkáme mostu, na který přijdete, půjdete-li po proudu řeky směrem od náměstí do Pstruží. Jeho zábradlí je totiž natřeno modře. A v jeho okolí jsme se celou zimu potkávali s volavkou popelavou. A tak jsem se jí ještě v únorovém zimním ránu zeptal.

Není ti zima?

Není, jsem na to zvyklá, bydlím zde již třetím rokem.

A čím se živíš?

Čeladenka nebyla letos zcela zamrzlá, tak sem tam chytím nějakou ryбку. Ale na jejích březích nacházím i jinou potravu. Hraboše, hady, hmyz či měkkýše.

A kdy přiletí další volavky? Kam vlastně létají na zimu?

Ty mladší létají až do Afriky, jiné do Řecka nebo do Itálie či do Španělska.

Doufám, že některé přiletí už brzy i do Čeladné. A možná, že si mezi nimi někoho najdu a uděláme si na nějakém stromě hnízdo a vyvedeme v červnu mládě.

A teď bydlíš kde?

Mám tady kousek odtud na břehu oblíbený úkryt, ale dobře jsem ho zamaskovala, zatím ho nikdo nenašel.

A kolik je ti let?

No, už pět. Ale některé z nás se dožívají i více než dvaceti let.

Ale že ti to sluší. Máš krásný růžově žlutý zobák, černé proužky na krku a pěknou čepičku na hlavě.

To máme tak všechny, akorát mladoši musejí rok čekat, než se jim hlavička a konce křídel více zabarví.

Takže se Ti v Čeladné líbí?

Čeladenka je krásná řeka a v jejím okolí je klid. Po březích chodí rodiče s dětmi, někdy i s docela malými v kočárku, lidé s pejsky a v létě nás trochu ruší křik u splavů, kde se všichni rádi koupou. Ale to chápu. Co já se jenom ve vodě nastojím, než chytím nějakou ryбку. A musím se ti přiznat, že nejradši mám rybky, které vyplaví na břeh sama voda. Tedy už neživé.

A nevdáš rybářům?

Rybky, které já chytám, jsou tak malé, že jim to nemůže vadit. A navíc jsme téměř v celé Evropě chráněným druhem; kdysi nás lidé dost hubili. Ale uvědomili si, že naděláme více užtku než škody.

A tak jsem „volavce od modrého mostu“ popřál pěkné jaro a dobrého tátu malých volavek. Podívala se na mě vážně, udělala jen to své krejch a odlétla.

S volavkou od modrého mostu hovořil Petr Andrlé, fotografovala Andrea Adamová

SLOVO ŘEDITELKY

Usedám k bílému papíru. Myšlenky víří – ne a ne se usadit. Ani se nedivím. Jeden nálehavý úkol stíhá druhý, často se překrývají, valí se ze všech stran. Většina z nich patří

k rutinním záležitostem, některé jsou ojedinělé, některé nečekané, pár se zrodilo snad jen proto, aby potrápilo, ale pár úkolů/činností je zábavných a těší mě.

Včera jsme s výtvarnicemi ukončily vyhodnocení prací žáků z 15 škol, které se zapojily do naší výtvarné soutěže O pohár čeladenské ovečky. Pro letošní IV. ročník jsem vymyslela téma Děvuchy a syny z Beskyd. Ze zmíněných patnácti škol přišla halda nádherných výkresů namalovaných tradičními i netradičními technikami, hodnotily jsme i velmi nápadité trojrozměrné práce. Bylo nesmírně obtížné vybrat z cca 300 prací to nejlepší. Po dlouhých disputacích jsme nakonec udělily s kolegyněmi cen více, přečtěte si výsledkovou listinu. Teď připravujeme vernisáž výstavy výtvarných prací z této soutěže. Jak tato malá společenská událost dopadne? Snad dobře, napíšeme v dalším čísle zpravodaje.

Život školy je jako puzzle. Skládá se z učení, her, výletů, soutěží, sportu... Je toho moc. Letos na nás ale číhá nevšední náročný úkol – oslavy 40. výročí naší školy. Chceme připravit oslavy radostné, veselé a důstojné. Začali jsme s dílčími přípravami, ale prozatím to vypadalo, že přešlapujeme na místě. Když jsem probírala staré školní fotky, dostala jsem spásný nápad: obrátit se na naše bývalé kolegy na odpočinku.

A stará garda nezklamala! Za týden se sejdeme, naši kolegové pamětníci popíší, kdo jsou osoby na fotkách, kdy asi byly fotky pořízeny a díky zajímavým popiskám vypracujeme tabla, které návštěvníky oslav určitě chytanou za srdce. Reportáž ze spolupráce s našimi dávnými kolegy vám nabídneme taky v dalším čísle zpravodaje.

S přáním prosluněných jarních dnů Vaše

Jana Satinská

Sliby se mají plnit

Minule jsem slíbila reportáž z točení na hrnčířském kruhu. Tři naše žáčky se v únoru začaly učit hrnčířině. Zjišťují, jak je to těžké řemeslo, kolik vyžaduje vytočení jedné nádoby zručnosti, síly i trpělivosti.

Já mám za sebou kurz 200 hodin točení na ker. kruhu. To ale nestačí. Sama bych potřebovala, aby na mě dohlížel nějaký mistr hrnčíř. Děvčata začínají, teď jim ještě poradím, pokud ale budou pilné, třeba jednou ony poradí mně.

V březnu budou pokračovat, sluníčko je určitě nebude lákat ven, protože „Březnové slunce má krátké ruce“. Mladé keramičky si říkají „Březen, za kruh si vlezu“. A možná něco vytvoří i v dubnu: „Jestli března kožich stáhl, duben rád by po něm sáhl“.

Jana Satinská

Tereza a Viki se dnes radují dvakrát. První výrobky už mají vypálené, za týden budou „obtěžet“ ty dnešní.

Nejtěžší je hroudu hlíny vycentrovat.

A pak je kumšt si vycentrovanou hlínu nerozhodit!

Já, Niki Chamrádová, Viki Dohnalová a Tereza Cvičková

„A co to hrubé dno a zvlněné stěny?“

Oj! Niki jde na další pokus. Viki zatím bojuje, ale má misku přemokřenou, to nedopadne dobře!

Terce se daří. Sladká chvíle!

Výsledky IV. ročníku soutěže O pohár čeladenské ovečky

I. KATEGORIE

1. místo

Sára Vykrutová	ZŠ Kunčice p. O.
Adéla Skýpalová	ZŠ Kunčice p. O.
Eliška Peroutková	ZŠ Kunčice p. O.
Johana Kaslová	ZŠ Kunčice p. O.
Šarlota Pánková	ZŠ Raškovice

2. místo

Magdalénka Klepáčová	ZŠ Raškovice
Michal Strakoš	ZŠ Raškovice
Kamila Frydrychová	ZŠ Raškovice
Edita Lepiarzová	ZŠ Čeladná

3. místo

Josef Menšík	ZŠ Naděje FM
Jakub Barat	ZŠ Naděje FM
Nikol Krawiecová	ZŠ Karpentná
Patrik Kulla	ZŠ Karpentná
Laura Macurová	ZŠ Kunčice p. O.
Sára Vykrutová	ZŠ Kunčice p. O.
Sven Hanslián	ZŠ Kunčice p. O.
Nela Wczelková	ZŠ Raškovice
Karolína Komendová	ZŠ Čeladná
Tereza Pavlisková	ZŠ Frýdl. (Kom.)
Bára Kahánková	ZŠ Frýdl. (Kom.)

Zvláštní cena ředitele školy:

Kryštof Holub	ZŠ Frýdl. (Kom.)
Barča Šmíráková	ZŠ Raškovice
Jakub Kypast	ZŠ Raškovice
Matyáš Dulava	ZŠ Raškovice
Erik Štětán	ZŠ Lichnov u NJ

II. KATEGORIE

1. místo

Helena Charbuláková	ZŠ Čeladná
Kristina Walczysko	ZŠ Čeladná
Jakub Szkandera	ZŠ Preczka, Třinec
Ilona Miarka	ZŠ Preczka, Třinec
Amálie Karchová	ZŠ Karpentná

2. místo

Jakub Baďura	ZŠ Čeladná
Zuzana Tořlová	ZŠ Čeladná
Beata Lepiarzová	ZŠ Čeladná
Sára Juranková	ZŠ Karpentná
René Stonawski	ZŠ Hnojník

3. místo

Justýna Tacinová	ZŠ Karpentná
David Otruba	ZŠ Karpentná
David Oprštný	ZŠ Staré Město
Anna Míčková	ZŠ Staré Město
Miriám Sližová	ZŠ Hnojník
Stella Stuchlíková	ZŠ Hnojník

Zvláštní cena ředitele školy:

Valerie Nitrová	ZŠ Frýdl. (Kom.)
Irena Elisabeth Papíková	ZŠ Frýdl. (Kom.)
Jiří Malek	ZŠ Frýdl. (Kom.)
Hana Anastázie McCormick	ZŠ Frýdl. (Kom.)

III. KATEGORIE

1. místo

Natálie Gucká	ZŠ Frýdl. (Kom.)
Hana Bernatíková	ZŠ Frýdl. (Kom.)
Marie Michalková	ZŠ Naděje FM

2. místo

Marek Makhlof	ZŠ Naděje FM
Kateřina Crhová	ZŠ Frýdl. (Nám.)
Zuzana Foldynová	ZŠ Frýdl. (Kom.)
Andrea Bezoušková	ZŠ Frýdl. (Kom.)

3. místo

Vanessa Horvátová	ZŠ Naděje FM
Julie Lazararová	ZŠ Frýdl. (Kom.)
Klárka Gemrotová	ZŠ Lískovec
Jan Ryška	ZŠ Palkovice

Zvláštní cena ředitele školy:

Lucie Ježová	ZŠ Naděje FM
Míša Ermanová	ZŠ Naděje FM
Nikola Budínová	ZŠ Naděje FM
Aneta Otřisalová	ZŠ Naděje FM
Marie Michalková	ZŠ Naděje FM
Pavla Adamcová	ZŠ Třinec (Jabl.)
Pavel Bury	ZŠ Třinec (Jabl.)
Jana Sikorová	ZŠ Třinec (Jabl.)
Denis Toth	ZŠ Třinec (Jabl.)
Tomáš Franek	ZŠ Třinec (Jabl.)
Mariana Poloczková	ZŠ Třinec (Jabl.)
Kolektiv žáků 8. třídy	ZŠ Lískovec

3D

I. KATEGORIE

Zvláštní cena ředitele školy:

Kolektiv žáků 1. a 2. třídy	ZŠ Lichnov
-----------------------------	------------

II. KATEGORIE

1. místo

Markéta Fedičová	ZŠ Čeladná
Gábina Fedičová	ZŠ Čeladná

2. místo

Nikola Velká	ZŠ Baška
Lukáš Volek	ZŠ Baška

3. místo

Eliška Garová	ZŠ Baška
Tereza Kmošťáková	ZŠ Baška

Zvláštní cena ředitele školy:

Eva Janečková	ZŠ Lichnov
---------------	------------

Čestné uznání výtvarné komise:

Kolektiv žáků 4. A	ZŠ Čeladná
--------------------	------------

III. KATEGORIE

1. místo

Julie Lazararová	ZŠ Frýdl. (Kom.)
------------------	------------------

2. místo

Magdaléna Kozlová	ZŠ Hnojník
-------------------	------------

3. místo

Albert Böhm	ZŠ Čeladná
-------------	------------

Malé ohlédnutí za vědomostními soutěžemi

Je známo, že dvakrát nevstoupíš do stejné řeky... Naším žákyním Andree Honzkové a Marii Vabrouškové z IX. ročníku se to však alespoň částečně podařilo. Pozorní čtenáři Čeladenského zpravodaje si možná vzpomínají, že ony dívky se umístily na prvních místech ve školních kolech vědomostních soutěží. Ano, bylo tomu tak a nejenom v letošním školním roce. První místa totiž obsadily i vloni. Po svém vítězství tedy věděly, co je v okresních kolech čeká – alespoň obrazně. Konkrétní úkoly jsou pochopitelně každý rok jiné a samozřejmě tajné. Obě dívky tedy pilně studovaly. Andy vše, co souviselo s Marií Terezií a Habsburky 18. století, Maruška se naopak ponořila například do Hrátek s češtinou a starších olympijsko-češtinářských textů.

Čas běží rychle a ve škole v lednu obzvláště, a tak se ani nenadály a vyrazily na další zkoušku. Nejprve Andrea, hned po obdržení pololetního vysvědčení Marie. Na Základní škole Jiřího z Poděbrad ve Frýdku-Místku a na Gymnáziu ve Frýdlantu nad Ostravicí se společně s více než třemi desítkami žáků nejen ze základních škol, ale také z víceletých gymnázií zapojily do řešení náročných úkolů Dějepisné olympiády a Olympiády v českém jazyce. Přestože neobsadily první příčky, počínaly si dobře. Maruška se navíc v úvaze na téma „Co mě čeká v letošním roce“ mohla vpsat z toho, co se jí před blížícími se přijímacími zkouškami na střední školu honí hlavou. Také Andy jakožto zapálená historička si rozšířila obzory i o informace, které po ní sice v soutěži nechtěli, ale kdo ví, kde se jí jednou budou hodit...

Oběma žákyním děkujeme za reprezentaci školy a přejeme jim mnoho úspěchů na podobných soutěžích i v budoucnu.

LM

Dny symbolů: SRDCE

Okolo svátku sv. Valentina je všude srdíček nepřeberné množství, avšak jejich výpověď, jak nám ji předkládají těžkotonážní mediální reklamy, je povrchní a laciná. Proto jsme se tomuto symbolu věnovali v rámci projektového dne, kde si jistě každý to své SRDCE našel.

L. Bartoňková

Odpoledne zaplavily naši tělocvičnu srdíčka a děti ze školní družiny si běžely s nimi hrát. Srdíčka si pro ně připravila spoustu krásných úkolů.

Kdo chtěl získat lízátko s otiskem na jazyk, musel získat na čelo, nos či líčko 8 srdíček. Děti procházely srdíčkovým chodníčkem, skládaly skládačku se zamilovanými zvířátky, přeskakovaly kozu, běžely slalom, prolézaly pavučinou, navlékaly na hůl srdíčka nebo trefovaly srdíčko jako Amor, když lapá zamilované.

Pavla Strnadlová

Recitační bronz pro Elenku

Začátkem února naši nejlepší recitátoři porovnali své schopnosti ve školním kole recitační soutěže. Pro nejmladší to byla premiéra, ale vystoupení zvládli na jedničku s hvězdičkou. Jejich starší kamarádi už věděli, co mohou od soutěže očekávat, přesto někteří podlehli nervozitě a byli smutní z toho, že jejich výkon nebyl takový, jak si představovali. Jaké byly výsledky?

0. kategorie (I. třída)

1. Lenka KUCHEJDOVÁ, Natálie LANČOVÁ
2. Patrik VAŠÍČEK
3. Matyáš BAĐURA

1. kategorie (II. a III. třída)

1. Elena PIŇOSOVÁ
2. Eva BLAHUTOVÁ
3. Lucie PAVLICOVÁ, Dominik ŠČOTKA

2. kategorie (IV. a V. třída)

1. Matěj KUBIESA
2. Helena CHARBULÁKOVÁ
3. Jakub TOFEL, Lukáš KAŽIMÍR

3. kategorie (VI. a VII. třída)

1. Viktorie DOHNALOVÁ
2. Mariana TOFLOVÁ
3. Radka HEYDUKOVÁ

4. kategorie (VIII. a IX. třída)

3. Martina ŠIGUTOVÁ

Do okrskového kola (ZŠ Komenského, Frýdlant) postoupilo 6 žáků. Nejlépe z nich se dařilo Elence Piňosové z III. třídy, která se umístila na hezkém 3. místě. Děkujeme všem za snahu, ale i za odvahu přednášet před větším počtem diváků. Máme radost, že i v dnešní době jsou žáci, kteří mají zájem o poezii.

Jarmila Javůrková

Pavel Novák potkal nejen královnu

Pololetní prázdniny již tūkaly na dveře a za nimi netrpělivě přešlapovaly prázdniny jarní a ve škole jsme se rozhodli je odstartovat zábavným dětským karnevalem. Veselé setkání pro rodiče a děti připravila základní škola ve spolupráci s Klubem rodičů.

Od 17 do 19 hodin patřila karnevalově vyzdobená sportovní hala princeznám, bojovníkům, kovbojům, pirátům, klaunům, berušským, motýlům i netopýřům, čarodějnícím a kostlivcům, vodníkům i elfům a dalším a dalším dětem, které

se díky zamaskování změnily k nepoznání. Sešla se zde téměř stovka dětí, které s sebou přivedly rodiče, prarodiče a další přátele školy. Všechny návštěvníky karnevalu přišla hned v úvodu pozdravit královna, která se ptá každé ráno svého zrcadla „Kdo je v zemi zdejší nejhezčí a nejkrásnější?“ Bystré oči dětí odhalily, že to byla skvěle zamaskovaná paní ředitelka.

Pak se již netrpělivě o slovo hlásil Pavel Novák, který přivezl k nám do Čeladné i svou kapelu. Syn známého zpěváka rozjel svou show plnou veselých písniček, zábavných soutěží a prima tančování. Děti nebylo třeba pobízet a tak tančily, soutěžily, dováděly... dobrou vůli spolu měly. Kdo měl během programu hlad či žízeň, mohl si zajít na nějakou tu dobrůtku do bufetu, o který se skvěle staraly paní kuchařky ze školní jídelny. Ano i tentokrát závěr patřil tombole, na kterou se děti moc těšily a byly zvědavé, jaký dárek jim štěstěna přisoudí. Vyřádní, vytančování a spokojení, s dárkem pod paží odcházely domů s pocitem, že karneval byl prima a teď je zapotřebí si řádně užít ty prázdniny.

Mar.

HURÁ NA LYŽE

V týdnu od 13. do 17. února (hned po jarních prázdninách) jsme si nemohli pro lyžařský kurz žáků 7. a 8. ročníku přát lepší počasí. Sluníčko nám na Gruni (SKI areál Armaturka) svítilo každý den od rána až do pozdních odpoledních hodin a v noci mrzlo, takže i sněhové podmínky byly ideální. Žáci si odpočinuli od školy, utekli smogu, který v té době sužoval i Čeladnou, ale hlavně si splnili svá přání a i ti, kteří stáli na lyžích poprvé, se naučili lyžovat.

Ve čtvrtek se všichni proháněli na lyžích mezi brankami a soutěžili o nejlepší čas. Ve dvou kategoriích se na prvních místech umístili Mikuláš Štefek a Adam Stareček. Ani večer se žáci nenudili, bavili se u společenských her, zpěvem za doprovodu kytary a tancem na třídní diskotéce v kolibě. Taký se něco dozvě-

děli o bezpečnosti na horách, seznámili se s lyžařským desaterem a zažili na sešraném zranění spolužáka zásah Horské služby. Vyzkoušeli si, jak přivolat pomoc, jaké informace jsou důležité, aby je záchranář našel a Štěpán Bartoň se svezl na záchranářských saních v doprovodu člena Horské služby J. Pavlice. Všichni si lyžák užili a vrátili se zdraví a opálení.

P. Pacáková

Ze školy do školy aneb jaké to bylo v Kozlovicích

Žáci 9. třídy se již pomalu těší, až opustí útroby naší školy a vrhnou se do víru dalšího vzdělávání v jiných vzdělávacích ústavcích. Každý z nich má již vybráno, kde by chtěl dále studovat a mají celkem jasnou vizi do budoucna. Občas ale neškodí nahlédnout i do historie a proto jsem chtěla, aby se žáci mohli podívat, jak to na školách vypadalo kdysi dávno v 19. století. Vypravili jsme se proto 14. 2. na exkurzi do Kozlovic.

Psaní, počítání, náboženství

Žáci mohli ve zdejší Obecné škole, která je umístěna v historické stavbě kozlovického fojtství, v domě č. p. 1, kde kdysi přebývali a úřadovali valašští vojvodové, zasednout do starých školních lavic. V prostorách původní dřevěné chalupy byla v roce 1785 zřízena první triviální škola v Kozlovicích se třemi základními vyučovacími předměty: psaním, počítáním a náboženstvím. V chalupě dýchá nostalgie starých časů, kdy do dřevěných lavic zasedali naši předci, aby si osvojili základní znalosti a dovednosti. Viděli jsme, jak se kdysi psalo, ukázky písanek s krasopisem, kalamáře, do kterých si namáčeli děti svá pera, psací tabulky, slabikář, vysvědčení a také staré třídní knihy, ve kterých bylo zaznamenáno, jak tehdy probíhala výuka a jak zdatnými studenty byli nebo nebyli tehdejší žáci. Mohli jsme nahlédnout do kabinetu plného pomůcek pro výuku, starých map, vycpanin zvířat, knih a dalších zajímavých exponátů, včetně rákosky, kterou byli žáci trestáni za své kázeňské přestupky (velmi zajímavý exponát...). Přímě ze třídy jsme mohli vstoupit do bytu pana řídícího učitele a prohlédnout si místnost, ve které trávil svůj volný čas.

Janáček a tradice

Prohlídka pokračovala v informačním centru a v místnosti v mezipatře, ve které je expozice zachycující vztah hudebního skladatele Leoše Janáčka k valašským tradicím. Je zde vysta-

ven originál židle, na které Janáček sedával. V půdních prostorách se nachází řada sakrálních artefaktů, které určitě stojí za zhlédnutí. Ve sklepním prostoru je expozice obecní šatlavy,

Návštěva pivovaru aneb kde se pivo vaří, tam se dobře daří.

dokonce i s vězněm. Žáci mě tam chtěli také uvěznit, ale pak jim došlo, že mě mají celkem rádi a že bych jim móóóó chyběla...

Do pivovaru s panem Krpcem

A tak mě nakonec pustili a mohli jsme pokračovat za hlavním cílem exkurze do zdejšího pivovaru, který se nachází v původních hospodářských budovách starého fojtství z roku 1822. Pivovarem nás provedl zdejší sládek pan Krpec.

Kromě zdejších nefiltrovaných „ležáků“ (Valašský vojvoda a Kozlovický fojt) tady od roku 2014 vaří světlé výčepní pivo Turista. Pivovar celoročně produkuje také ochucená piva (například švestkové, višňové, borůvkové, vanilkové, nebo chilli...), která mohou dospělí ochutnat také v kavárně Beseda na Čeladné. Nepřehlédnutelné a obdivuhodné byly místní měděné varny určené na vaření piva, umístěné přímo v restauraci pi-

vovaru. Součástí prohlídky byla i stáčírna piva s ukázkou plnění do lahví, myčka na lahve a sudy a také místnost, ve které uvařené pivo leží – tzv. tanky – po dobu asi jednoho měsíce.

Po sjezdovce na peněžence

Po ukončení prohlídky pivovaru jsme složili svá znavená těla ve stylové pivovarské restauraci s původními cihlovými klenutými stropy a s atmosférou připomínající období první republiky, abychom spočinuli a načerpali dostatek energie na návrat zpátky. Jelikož ten den se počasí konečně umoudřilo a krásně svítilo sluníčko, vydali jsme se zpátky pěšky přes Ondřejník. Po náročném výstupu přes vrstevnice jsme konečně narazili na turistickou značku. Sice jsme vůbec netušili, kam vede, ale moje intuice, že pokud půjdeme po značce, určitě někdy dojdeme na rozcestí, nás neklamala. A tak jsme došli tam, jak jsme plánovali: do sedla Ondřejník. Pokochali jsme se krásným výhledem od chaty Solárka na Lysou horu a okolí a vydali jsme se po cestě směrem na Opálenou. Někteří pohodlně sešli kolem sjezdovky po tajícím sněhu a někteří zvolili možnost sjet si kopec na čemkoliv. Našli se odvážlivci, kteří sjeli dolu na sáčcích, na bundách, na PET láhvi a dokonce, což by mě ve snu nenapadlo, jeden žák sjel kopec po zadku na otevřené peněžence.

Myslím, že se exkurze vydařila. Prohlédli jsme si zajímavá místa a věci, měli jsme úsměv na tváři a dobrou náladu a navíc jsme odkryli utajené schopnosti některých žáků... Přesvědčit se o tom můžete ve fotogalerii na webových stránkách školy. Tak až nebudete vědět, co s volným časem a kam na výlet, navštivte určitě Kozlovce, stojí to za to.

Jana Bártová

Parta nadšených návštěvníků pivovaru.

Cestou z pivovaru bylo třeba prodiskutovat všechny zážitky a dojmy.

Z žákovské tvorby:

Básnička vznikla kolektivně v hodině ČJ. Paní učitelka po motivačním vyprávění zadala téma, Katka Piňosová se postavila k tabuli a zapisovala všechno, co jí spolužáci diktovali a mazala všechno, co už se spolužákům nelíbilo a zapisovala a mazala a zapisovala a mazala, až vzniklo toto básnické kolektivní dílko. Máme šikovné páťáky!

Žít ve snu žáci V. třídy

Jedné krásné noci
zdál se mi sen,
v silné magické moci
byl jsem sladce okouzlen.

Na hoře mě čekal drak,
vynesl mě do oblak.
Už tu krásu vidím z dálky,
zaletím si do pohádky.

V příběhu je dlouhá řeka,
u břehu mě loďka čeká.
V řece zhlédnu kometu,
obletím s ní planetu.

Vidím z dálky nevěstu
je krásná, až to nesnesu.
Oblaky oděna mě přijímá
vzápětí klesám jí na ramena.

Ten pocit, jak v peřinách,
unášá mě v myšlenkách.
Cítím radost, lásku,
když vidím tu krásku.

Mám štěstí, že žiju zde,
na té modré planetě.
Až se potom probudím,
všechny starosti zahodím.

Ze svého snu jen budu žít,
těšit se, až budu snít.

Svatý Valentýn s DJ

Svátek zamilovaných slavíme ve škole už roky, vždy podle stejného scénáře: žáci IX. třídy připraví pro své kamarády z ostatních tříd II. stupně Valentýnskou diskotéku se zábavným programem.

Letos jsme se toho ujali my. Ve čtvrtek 2. 2. jsme odpoledne vyzdobili naši jídelnu a v 16:30 mohla diskotéka začít. Náš hlavní DJ Patrik Astr se ujal hudby a my ostatní jsme tančili a zpívali a pořádně si to užívali. Také jsme připravili plno soutěží, za které si výherci odnesli malé odměny. Samozřejmě nemohla chybět soutěž Miss a Missák 2017. Myslíme si, že se nám akce povedla, moc jsme si jí užili a určitě se dobře bavili i bývalí žáci školy – každý rok se jich za námi pár zastaví. **Martina Šigutová, IX.**

Miss a Missák letošní valentýnské diskotéky

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVNÍŠTĚ

Přijímací zkoušky se blíží

Žáci 9. ročníku si podávali do konce února 2017 přihlášky pro následné studium na střední škole, přičemž všichni využili možnosti zvolit dvě střední školy. Celkem dvanáct žáků pak bude v termínech 12. a 19. dubna 2017 konat jednotnou přijímací zkoušku, na kterou se už určitě pilně připravují.

Jako zajímavost lze dodat i informaci, že tři žáci tohoto ročníku už byli na základě talentových zkoušek přijati ke studiu na uměleckých středních školách.

Jednotnou přijímací zkoušku na víceletá gymnázia budou v termínech 18. a 20. dubna 2017 konat taktéž tři žáci 5. ročníku a čtyři žáci 7. ročníku.

Členové ŠPP také pokračovali v dalším vzdělávání, aby dokázali pružně reagovat na veškeré novinky a moderní trendy v této oblasti. Mgr. Helena Vidláková se tak zúčastnila školení o novinkách v tvorbě PLPP („Plán pedagogické podpory“) a následně o práci s dětmi s psychiatrickou diagnózou a Mgr. Lucie Rečková absolvovala kurz o vývojové psychopatologii ve školním prostředí.

Proběhl lyžařský výcvik (LVVZ) žáků

V souvislosti s vyplňováním formulářů přihlášek ke studiu na střední škole si dovolím malé postesknutí nad tím, že někteří zákonní zástupci si neuvědomují, že správnost vyplnění a vizuální vzhled je určitou vizitkou žáka, která tak může být střední školou i vnímána.

7. a 8. ročníků, jehož součástí byly i aktivity k utužení žákovských kolektivů pod taktovkou metodičky primární prevence Mgr. Petry Pacákové.

Dovolím si také připomenout, že vedoucího ŠPP Mgr. Radima Žižku lze také kontaktovat na telefonním čísle 558 684 047 a to nejlépe v době mezi 7:30-8:00 nebo 14:00-15:00 hod.

VP

Malí i velcí s dobrým srdcem

Třídní prvňáků, školní zdravotník a šéfka pěveckého kroužku
Blanka Vrublová hodnotí své první pololetí ve škole

Na zdejší škole učím teprve od září 2016. Jsou tu skvělí a ochotní kolegové, velmi pěkné prostředí, výborné i oku lahodící stravování. A navíc kolem dokola jsou mé milované hory. Musím ale dodat, že se pořád rozkoukávám, hledám propojení a porozumění mezi tím, co a jakým způsobem jsem učila jinde a co mohu zde.

Radost mi dělá pěvecký kroužek, který vedu. Protože ráda zpívám, pokouším se v dětech probudit pěvecké nadšení. Mám ráda popový charakter písní, což děti přijímají pozitivně. Pokud to naše zpívání navíc vnáší mezi obecenstvo při různých vystoupeních pohodu, citlivost a úsměv, je to pro děti velká odměna a povzbuzení k dalším výkonům.

Prostě pořád se učím
a doladuji své představy
a zkušenosti s realitou.

Tento rok učím sice prvňáčky, ale při různých školních akcích se blíže seznamuji i s ostatními žáky školy. Při výuce zdravotní výchovy na druhém stupni mne žáci překvapili svými znalostmi a snahou se naučit správně první pomoc. Taktéž na lyžařském výcviku, který proběhl letos ve Skiareálu Gruň u Starých Hamrů, mne žáci ohromili svým krásným chováním, houževnatostí, vzájemnou ohleduplností a uměním si pomoci, když druhému není dobře.

Tahle zkušenost je cenná, protože člověk je vždy rád, když kolem jsou malí i velcí lidé s dobrým srdcem. A tady je jich hodně.

Blanka Vrublová

Nová učitelka angličtiny se představuje: Adéla už není „Number One“

Po problémech, se kterými jsme se v nedávné minulosti potýkali ohledně získání rodilé mluvčí pro výuku angličtiny našich žáků, rozhodli jsme se pro změnu a angažovali novou učitelku. Nenarodila se sice za hranicemi, ale prožila tam hodně času a její jazykové schopnosti jsou na velmi vysoké úrovni.

*Výuka angličtiny je u nás sledované téma a tak vám ji chceme představit. Položili jsme paní učitelce několik otázek a ona nám na ně odpověděla. Dále už hovoří paní magistra **MONIKA DOLEŽALOVÁ**:*

JAK JSEM SE OCITLA NA ČELADNÉ?

Upřímně se musím přiznat, že ještě před čtrnácti lety jsem neměla vůbec představu o obci, která leží v podhůří Beskyd. Čeladnou mi paradoxně představil můj muž. Proč paradoxně, protože je cizinec. Pamatuji si, že jsme přijeli, cestou připomínající tankodrom, k lesu nad Čeladnou a on vyskočil z auta a nadšeně ukazoval prstem do údolí a na kopec a křičel: „To je hora!!!“ V ten daný okamžik mi hlavou bleskla myšlenka o praotci Čechovi a jeho volbě, taky ty Čechy mohl pošoupnout trochu k moři. Nedivila jsem se mému muži, že jej tak okouzluje pohled na hory. On, který pochází ze země dřeváků a kopeček je tam rarita. Mě více ohromila ruina, která se tyčila za našimi zády. Dnes už vím, že hora nese název Ondřejník a ruinu jsme proměnili na náš domov.

MOJE ZÁJMY A KONÍČKY

Za spoustu mých zájmů a koníčků vděčím svým rodičům. Nejen, že mě k nim přivedli, ale že nás jako děti také podporovali. Vzpomínám si, že byt jsem z éry „Husákových dětí“, tak nám maminka s tatínkem deset let platili soukromé hodiny klavíru a tenisu. Své rozhodnutí vždy umocnili slovy: „Vzdělání, jazyky ti nikdo nevezme a na klavír a tenis můžeš hrát do smrti.“ A bylo, jak se říká, vymalováno. Z domova mi zůstala také vidina velké knihovny a spousty gramofonových desek. Tato estetika domácnosti se promítla do domovů nás všech dětí. V každé domácnosti je velká knihovna, u mě je ještě doplněna cizojazyčnými tituly. Všichni rádi čteme a snažíme se k tomu vest i naše děti. Můj muž rád poslouchá vážnou hudbu a píše aforismy. Krom toho ráda lyžuji, momentálně se učím na snowboardu, abych nebyla v očích mého syna „zamražená vykopávka“. Ani neví, kolik mne to stojí fyzického úsilí a myšlenek, že jestli spadnu, tak se v mém věku rozsype. Cestování a pobyt v cizině snad ani nepovažuji za zálibu, pokud se pro vás stává samozřejmostí, což určitě ano, pokud žijete s cizincem.

Žákům se nová paní učitelka Monika Doležalová líbí.

A MOJE ŽIVOTNÍ DRÁHA...

Doufám, že bude dosti dlouhá, zajímavá. Moje vzdělání začalo tradičně jako u všech jiných dětí, první třídou. Byla jsem dítko učenlivé, pečlivé, pilné, jen moje maminka dostala hned v první třídě černý puntík. Vysloužila si jej za to, že mne se sestrou na slib jisker poslala v modré košili a „džínové“ sukni z TUZEXU. Pohroma byla o to větší, že vše bylo „double“, dvě blondáté holčičky s vlasy po pás („Proč nemají spletené copy? A co ty sukně?“ – syčela učitelka.) Umocněno buržoazním přezítkem soukromých hodin klavíru a tenisu, bylo mamince na třídních schůzkách sděleno, že její dcery nejsou dobrými jiskřičkami. Řečeno slovy paní učitelky: „No, ony nemají tu správnou jiskru v oku a navíc mají nereálný pohled na svět!“ (Já nakreslila ve výtvarné výchově sluníčko s očima a úsměvem a sestra měsíček s velkou čepicí.) To byly první a poslední třídní schůzky, které moje maminka absolvovala. Jo, a ty vlasy mi zůstaly dodnes vlající.

Po základní škole jsem absolvovala gymnázium, poté filozofickou fakultu. V letech 1995 až 2007 jsem byla učitelkou na gymnáziu. Vyučovala jsem český a anglický jazyk, dějepis. Po pětiletém studiu angličtiny jsem absolvovala anglickou státní zkoušku Cambridge a v roce 2010 jsem na Karlově univerzitě absolvovala studium český jazyk pro cizince. Poté jsem pracovala v soukromém sektoru. Dnes jsem se ocitla na půdě školy v Čeladné.

A CO TA ZMĚNA?

Tu nejvíce přivítal můj syn. Tím, že jsem přestala pracovat z domu, získal určitou svobodu. Nejvíce tato změna zasáhla našeho psa. Adéla, která vždy v dopoledních hodinách měla pozici „number one“ doma. Seděla mi na klíně, když jsem fukala do

klávesnice počítače, a nosila hračky. No, jak se říká – má po žížalkách. Dodnes je nějaká uražená. Raději jsem dodnes nezaplatila poplatek za psa, kdyby se rozhodla odstěhovat k sousedům.

PRVNÍ DOJMY A POCITY Z NAŠÍ ŠKOLY

Jak to říci. Budova je to zděná, toalety čisté a jídlo voní z jídelny. Žáci mají jednu hlavu tak jak všude. Ještě zdraví, ono to možná pomine, až chytanou sem tam špatnou známku. Ale doufám, že slušnost jim zůstane, protože s tou nejdál dojdeš. Ne, teď bez legrace. Škola na mne dýchla řádem čistotou.

MOJE VIZE, PŘEDSTAVY

Především pevně doufám, že se mi ve škole mezi „youngsters“ bude líbit a budu spokojena. I od toho se odvíjí přístup mne samotné k žákům. Chci, aby si žáci uvědomili, že jazyk jim v životě nikdo nevezme (řečeno slovy mé maminky) a využili šance získat jazykové dovednosti ze školy, které si mohou odnést do života a díky kterým si rozšíří obzory. Samozřejmě učitel není žádný David Copperfield, aby tyto dovednosti přičaroval. I když si to někdy strašně přeji. Ale tak jak hra na hudební nástroj vyžaduje své, tak i jazyk je třeba cvičit a učit se. A rodičům přeji, aby se placené soukromé doučování stalo pro jejich ratolesti zbytečností.

Monika Doležalová

Děkujeme za milé a upřímné odpovědi. Jsme potěšeni, že škola i obec Čeladná na Vás udělaly dobrý dojem. Přejeme Vám do budoucna mnoho úspěchů a radostí, ať se Vaše sny a představy naplní a ať se Vám u nás líbí čím dál víc.

Jiří Kapsa

Zimní sporty

Letošní zima byla velkorysá a nabízela pestré sportovní vyžití. Díky možnostem, které v Čeladné a jejím okolí máme, vychutnaly si děti zimní radovánky plnými doušky.

HLÁSKÁŘ

Zkuste se zeptat dítěte předškolního věku, které slovo je delší, had nebo žížala? Dítě, které ještě nemá rozvinuté fonemické uvědomování, vám odpoví „had“.

Hláskář neboli trénink jazykových schopností je metoda, jejímž prostřednictvím rozvíjíme u dětí v mateřské škole fonemické uvědomování, což je zjednodušeně řečeno pochopení hláskové struktury slov a schopnost vědomé manipulace s hláskami.

Pochopení zvukové stavby slova pomáhá dětem při budoucím čtení a psaní přirozenou cestou. Působí tak preventivně proti možnému selhání ve škole a dětem, které mají vývojovou poruchu učení (dyslexie, dysortografie).

Cílem této metody není naučit děti v mateřské škole číst nebo psát. Děti při ní putují s panem Slabikou, hláskulkami a dalšími postavami Krajinou slov a přitom zábavnou formou rozvíjí rozumové, jazykové a komunikační schopnosti, pozornost, sebekontrolu, samostatnost a kritické myšlení. Upevňují si spolupráci ve skupině, dvojicích, nacházejí společná řešení a vzájemně si pomáhají. V neposlední řadě tato metoda napomáhá k získání kladného vztahu k jazyku a čtení.

Vždyť kolik dětí dnes pravidelně čte knihy a nachází v tom potěšení? Často je za tím neúspěšnost při čtení a nepochopení textu. Věříme, že touto metodou maximálně podporujeme čtenářské dovednosti předškoláků.

Jana Bartošová

BERUSKA.CELADNA.CZ

Lyžařský kurz v Malenovicích

Bruslení na zamrzlém hřišti

Hurá na lopaty

Sněhuláci

Sníh ve vodních cestách

Na obecním hřišti

Co je dobře a správně založeno v malých dětech, také v nich pravděpodobně zůstane.

John Brierley

Děti předškolního věku jsou hravé, zvědavé, touží poznávat nové věci, vyzkoušet nové činnosti, navazovat při nich kontakty s vrstevníky. I my chceme přispět k postupnému získávání správných pohybových návyků, ovlivňovat postoj k tělesné aktivitě, pohyb realizovat v kladné a radostné atmosféře.

Chceme podporovat správné držení těla, rozvíjet pohybové schopnosti, koordinační schopnosti, rozvíjet vytrvalost. Na základě přiměřeného řízení i spontánní pohybové činnosti aktivizovat celou osobnost dítěte, aby prožitek přinášel pohodu a radost. Aby dítě vnímalo pohyb všemi smysly, svými emocemi,

vytvářelo si pozitivní vztah k pohybu a k propojení původních dovedností s novým poznáním, a to cestou vlastní zkušenosti. Aby si vytvářelo návyky pro správnou pohybovou aktivitu do budoucnosti. Proto jednou týdně navštěvujeme sportovní halu a jsme rádi, když slyšíme „Hurá, jdeme do tělocvičny!“

LIDSKÉ TĚLO Abychom se mohli pohybovat, měli bychom znát, jak naše tělo pohyb vytváří a co všechno pohyb doprovází, co se v těle schovává.

KARNEVAL Sportovní hala však nemusí sloužit jen ke cvičení, ale i takové karnevalové hemžení je také plné pohybu. A tak se berušky, piráti, Zvonilky, kovbojové, princezny, Elzy, upíři, ale i krtci, prohánějí v rytmu disco hudby a soutěží po ploše haly. Dostatek energie zajistí domácí dobroty a bohatá tombola už jen potěší.

Věra Adamišová, Jana Liberdová

Památník Josefa Kaluse

PROVOZNÍ DOBA V BŘEZNU

DO JARA ZAVŘENO
Mimořádné exkurze
je možné dohodnout
telefonicky na čísle
739 219 838.

STÁLÉ EXPOZICE

Historie obce
Josef Kalus
Expozice frýdeckého muzea

KONTAKT

Facebook:
www.facebook.com/pamatnikjosefakaluse
E-mail:
pamatnikjkaluse@seznam.cz
Telefon:
 739 219 836

Soutěž o ceny

Co bylo a dnes je toto?

Soutěž, ve které poznáváte historická místa a stavby v obci.

Ve které části Čeladné se nacházela tato lípa??

- A. u kostela sv. Jana Nepomuckého
- B. u rozcestí směr horní Čeladná
- C. u Mateřské školy Čeladná

Odpovědi posílejte do 20. března 2017:
 1. E-mailem: zpravodaj.celadna@seznam.cz
 2. Poštou: OÚ, č.p. 1, 739 12 Čeladná
 Nazapomeňte uvést poštovní adresu.
Tři vylosovaní autoři správných odpovědí získají poukázku na útratu v hodnotě 200 Kč v restauraci U Sestřiček.

O dvou spisovatelích z Valašska

Bylo to v roce 1911 nebo 1912, jel jsem do Luhačovic na schůzi Moravského kola.

Vyjel jsem skoro ráno z Čeladné, ve vlaku nebylo s kým promluvit, až když v Brankách přisedl přítel Metoděj Jahn, hovor se rozproudil a již se netrhl. Nevšímali jsme si příchodích, vystupujících, okolí, stanic, tak byl hovor zajímavý. Seděli jsme naproti sobě u okna, ponořeni do důvěrné rozprávky, arcit že ponejvíce literární. Když vlak odněkud zase se s námi rozjížděl, ptám se vstupujícího průvodčího, kolik stanic máme ještě do Hulína.

„Právě z Hulína odjíždíme do Kroměříže,“ odpovídá. Vymrskli jsme se ze sedadel jako pstruzi z horské tůně.

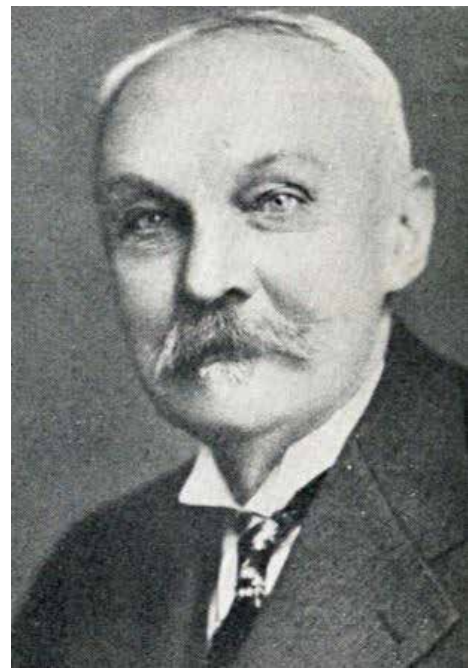
„Pro Boha věčného! A my měli přesednout do vlaku k Břeclavi. Vstaneme o třetí hodině ranní, abychom dopoledne byli v Luhačovicích u porady a mezi svými a teď, kdo ví, kdy se dostaneme na místo,“ bědujeme.

Průvodčí patrně cítil s námi, prohlédl lístky a usmívaje se, děl: „Vlak stál, pánové, přes půl hodiny v Hulíně: usnuli jste asi únavou, vidíte?“

„Ne, nespali jsme, byli však tak zabráni do hovoru, že jsme neviděli a neslyšeli, co se kolem děje,“ mrzutě jsme sdělovali a v duchu jsme se strašně na sebe zlobili.

Průvodčímu běhaly smíšky kolem úst, a v očích měl plno laškových šotků, když podotkl: „Stává se že řečující dámy nejdou o stanici nebo dvě dál, ale pánové...“

„Jen se nám hodně vysmějte a vyměřte

Metoděj Jahn

nám trest za naši nepozornost a zapoměnlivost!”

„Trestu vám nevyměřím: nebylo z vaší strany zlého úmyslu, a pak vidím dobře, jak jste neradi. Ale nermuťte se, pánové: v Kroměříži přisednete rychle do vlaku. Který jede do Hulína.“

„Ach, co je to všechno platno, když už nestihneme našeho vlaku do Luhačovic!“ nařikali jsme.

„To je to právě, co vás rozraduje: stihnete.“

„Je to možné, je to pravda?“ nevěříme svým uším.

„Ano, vlak k Břeclavi odjíždí až za hodinu.“ Jak jsme si oddechli, jako by nám spadl centnýř z ramen. Děkovali jsme dobremu průvodčímu, který nás ještě zavedl k vlaku jižjiž se rozjíždějícímu. Šťastně to dopadlo, šťastně!“ radovali jsme se, „a po druhé si dáme lepší pozor!“ slibovali jsme si. „Nestojí to za to úzkost a za ten přežitý strach,“ dokládali jsme.

Dojeli jsme bez dalších už nehod až do Luhačovic, ale nikomu z přátel jsme se nepochlubili, že jsme si zajeli až do Kroměříže.

Stránku připravil
 Jan Bajgar

Zimní turnaj ve Vratimově: PRVNÍ NEBO DRUZÍ?

V době, kdy čtete tyto řádky, už je pravděpodobně rozhodnuto: Na Zimním turnaji ve Vratimově tým Čeladné buď obhájí loňské 2. místo nebo bude zlatý! Rozhodne o tom souboj dvou neporažených celků a také soupeřů ze špičky krajského přeboru - Čeladné a Bohumína.

Na turnaji se naši muži utkali se silnými soupeři, například s divizním týmem MFK Havířov, který porazili 2:0. Obě branky vstřelil Martin Váňa. Čeladenští byli celý zápas lepší a po právu neztratili na celém turnaji zatím ani bod.

Další přípravný zápas odehrálo mužstvo v sobotu 25. 2. s divizním celkem FK Nový Jičín. Čeladenští hráli svou hru na rychlé brejky a poctivou obranu, a proto si ze zápasu odváží výhru v poměru 3:5, když brankami pokořili soupeře 3x Walder, Baran a Jaroš.

Turnaj byl velice kvalitně obsazen celky

Bohumín (KP), Šenov (KP), Vratimov (1. A), Dobrá (1. A), Vítkovice (U19), Pustá Polom (divize), MFK Havířov (divize). „Mužstva, která se zúčastnila turnaje, měla kvalitní úroveň a jsme rádi, že jsme se mezi nimi neztratili a reprezentovali naši obec v dobrém duchu, co se týče výsledků i vystupování. Zároveň patří obrovský dík našim fanouškům, kteří i ve velikých mrazech jezdili povzbuzovat náš tým, a proto jim patří obdiv a úcta. Málokdo by vstal v sobotu ráno do mínus patnácti stupňů a jel se podívat 40 kilometrů na zápas,“ řekl šéf klubu Petr Sedlák.

red

Čeladná - Vratimov

Čeladná - Šenov

Jaká byla zimní příprava?

Z kádru odešel brankář D. Smolík, který šel vydělávat do Rakouska, a Michal Fojtík. Na post brankáře se podařilo sehnat velice kvalitního gólmána Jirku Hlaváče, který naposledy hájil svatyni Hlučína. Letos se odbouralo zimní soustředění a naopak se odehrály přípravné zápasy. První porážku utrpěla Čeladná v přípravném zápase s divizním Frýdlantem n. O., se kterým ve Frýdku prohrála 2:4.

„Jsem spokojen, celá zimní příprava proběhla podle plánu. Teď už jen čekáme, jestli si podzimní a zimní formu přeneseme i do mistrovských zápasů,“ řekl trenér čeladenského týmu Petr Sedlák.

Kapitán Marek Váňa a Oliver Walder

Fanoušci Čeladné Gustav Prissnits a Staňa Onderka, kteří spolu s dalšími doprovázejí tým na všechny zápasy.

SK Beskyd Čeladná

WWW.SKCELADNA.CZ

Zimní turnaj Vratimov ve výsledcích

Čeladná	Vratimov (1. A třída)	5:3
Čeladná	Pustá Polom (divize)	5:4
Čeladná	Dobrá (1. A třída)	3:0
Čeladná	Šenov (kraj. přebor)	5:3
Čeladná	Vítkovice U19	7:4
Čeladná	Havířov (divize)	2:0

Utkání s Dobrou = kontumace.

Poslední zápas s Bohumínem odehráje Čeladná v době vydání zpravodaje (sobota 4. 3.).

Zápasy v březnu

Muži

11. 3. 14:30	Čeladná	Bohumín
19. 3. 15:00	Krnov	Čeladná
25. 3. 15:00	Čeladná	Český Těšín
1. 4. 15:30	Heřmanice	Čeladná

První zápas s Bohumínem (11. 3.) je dhrávkou z podzimu. Vzhledem k terénu je pravděpodobné, že bude odložen.

115 let od založení „Sanatoria a vodoléčebných valašských lázní Skalka“ (25)

KULTURA BYLA VŽDY
SOUČÁSTÍ LÉČBY (5)

V roce 2017 si připomeneme, že uplynulo již 115 let od doby, kdy čeladenské lázně Skalka založil MUDr. Jan May. Jejich historii jsme připomněli postupným otiskováním dvaceti medailonů zajímavých a známých lidí, kteří jsou s lázněmi spojeni.

Dalších závěrečných (a posledních) pět pokračování (21-25) věnujeme projektu s názvem „Obnova a rozvoj kulturního dědictví Moravskoslezských Beskyd 2000–2016“. Projdeme se trochu historií kulturně-společenských aktivit za posledních šestnáct let v Beskydském rehabilitačním centru, které přímo navazuje na tradice Lázní Skalka z počátku minulého století.

FILMOVÁ A TELEVIZNÍ ČINNOST

ČELADENSKÉ TAMTAMY

Jde o jeden z dalších příběhů Galerie Lara. V říjnu 2011 zde vystavoval své fotografie známý bruntálský fotograf Libor Kappel. Na vernisáž si pozval svého dávného přítele Ivo Batouška, mistra bicích nástrojů, muzikoterapeuta a manažera skupiny Jumping Drums. Ten zrovna v té době dostal z Japonska obrovský buben taiko, který účastníkům vernisáže úspěšně předvedl. Při té příležitosti začínal dostávat své obrysy záměr využít relaxační bubnování

na africké bubínky djembe jako doplňkovou proceduru pro pacienty rehabilitačního centra. Záměr výrazně podpořilo vedení BRC a tak již v květnu 2012 uspořádali s Ivo Batouškem nově vyškolení lektoři relaxačního bubnování veřejný koncert na Lázeňském náměstí BRC. Přišlo se na něj podívat přes 200 diváků a někteří z nich si sami na místě bubnování vyzkoušeli.

A tak se v BRC bubnuje každé úterý odpoledne. Zájemci mají k dispozici deset bubnů djembe. A může přijít kdokoli, tedy nikoli pouze klienti centra, ale také místní občané. A oni také chodí. Přijíždějí často

be nejsou sice slyšet jako africké tamtamy, navzdory tomu vysílají z Čeladné velice pozitivní signály občanům kraje. Tady se o vás chceme postarat, tady vám chceme pomoci. Což se v žádném případě nevejde do účetnického systému „má dáti, dal“. A když, tak toho „dal“ je daleko více.

STROM LIDUMIL

Mohlo by se zdát, že o filantropovi a mecenášovi MUDr. Janu Mayovi, zakladateli lázní, toho bylo napsáno a řečeno dost. V těchto případech nelze jednoznačně říci, co je dost. Proto počátkem roku 2013 vzniká v Okrašlovacím spolku Rozhledna záměr, který technicky a organizačně okamžitě podpořilo vedení BRC. Vysadit ne-daleko Léčebného domu dr. Maye strom Lidumil. Na pozvánce k veřejnému zasazení javoru červeného (*Acer rubrum*) se mimo jiné psalo:

Každý veřejně známý strom byl v minulosti zasazen z nějakých důvodů. Někdy proto, aby vrhal úlevný stín. Jindy proto, aby symbolizoval svobodu, vítězství, radost z narození či úctu k jedinci, nebo ke skupině lidí. Tato doba potřebuje, aby se zvýšil počet pozitivních signálů, které vyšleme nejen do svého okolí, ale i do regionu, země a případně do Evropy. Příběh lékaře lidumila, k jehož počtě bude STROM LIDUMIL zasazen, je úžasný a stále ještě málo známý... Od počátku své kariéry podporoval nemajetné studenty na středních i vysokých školách, organizoval výstavbu kostela, škol, podporoval činnost spolků, na vše přispíval ze svých vlastních prostředků. Sociálně slabší léčil zdarma. Již tehdy mu říkali „lékař lidumil“. V roce 1912 přešel do Prahy a dodnes je na jeho domě v Mikulandské ulici č. 10 od roku 1931 pamětní deska s nápisem: Zde žil a pracoval

Na veřejný koncert Ivo Batouška s budoucími lektory relaxačního bubnování z řad zaměstnanců BRC se přišlo podívat přes 200 návštěvníků.

Pod vedením Ivo Batouška si bubnování hned na místě vyzkoušely první pacientky.

i bývalí klienti BRC a přivázejí s sebou své vnučky a vnuky, aby poznali, jak vlivem vibrací dochází k uvolnění a celkové harmonizaci. Soustředěním na jinou, nezvyklou činnost a odvedením pozornosti dochází také k odreagování od stávajících problémů a k podstatnému zlepšení nálady. V lekcích se střídají v roce 2012 vyškolení lektoři a lektorky.

Tím, že BRC otevřel relaxační bubnování veřejnosti a bývalým klientům, bylo vytvořeno další sociální a kulturní pouto mezi veřejností a centrem. Bubínky djem-

Listy javoru červeného se každý podzim krásně zbarvují.

MUDr. Jan May, lékař lidumil. Vděční pacienti. Deska kupodivu přežila všechny režimy.

První lopatky země ke kořenům stromu vhodila paní Jiřina Mayová, manželka vnuka doktora Maye, stromu požehnal P. Dr. Mariusz Roszewski, správce farnosti Čeladná a Kunčice pod Ondřejníkem. Poté se k zasadění stromu připojili starostové okolních obcí a měst, zástupci spolků, místních podnikatelů a také klientů centra. Hudební doprovod pěveckého sboru gymnázia z Ostravy-Poruby byl pod vedením paní profesorky Olgy Blažkové excelentní.

Podíl na zasadění stromu Lidumil si nenechali ujít ani pacienti a pacientky rehabilitačního centra.

Jak by také ne, když gymnázium nese jméno Olgy Havlové, která rozhodně sdílela stejnou filozofii jako lidumilové.

Strom Lidumil je také prvním tohoto jména v zemi české. Připomíná nám, abychom uvažovali o tom, jak a kde může pomoci dobro. V recepci nedalekého Apartmánového domu Lara je k dispozici pamětní kniha stromu Lidumil, kam návštěvníci a klienti centra píší své dojmy a názory.

Současně si mohou v recepci zakoupit také knihu Lékař lidumil, která vyšla, jak uvedeno výše, v roce 2009. Nebyla totiž dána do distribuční sítě, nýbrž je určena konkrétním zájemcům. Zrovna tak jsou v recepci (a také v Galerii MB) k možnému zakoupení všechny knihy vydané s podporou BRC. Jsou tam k dispozici i další publikace, které vyšly v okolních obcích o jejich historii a současnosti.

ČELADENSKÝ SLAVÍK SE VRÁTIL

O kulturních a společenských poměrech v Lázních Skalka z počátku minulého století toho nejvíce víme ze vzpomínkových knih básníka a učitele Josefa Kalusa. V Čeladné učil v letech 1889–1924 a velmi rychle pronikl na stránky literárních časopisů pražských především se svými básněmi, ale i s drobnou prózou. Přezdívali mu „Valašský slavík“ a Petr Bezruč svého času ještě přidal přílehlavější „Čeladenský slavík“.

Josef Kalus byl v lázních velice často a vodil sem také své hosty. Bylo jen otázkou času, kdy se básník do „svých“ lázní vrátí. Počátkem června 2016 přišli žákyně a žáci Základní školy v Čeladné složit zpěvem hold tomuto básníku a učiteli.

V lázeňském parku nedaleko kaple Nejsvětější Panny Marie (postavena v roce 1892) bylo vybudováno vkusné zátíší, jemuž vévodí kopie sloupu s bustou Josefa Kalusa. Originál vytvořil v roce 1937 frenštátský sochař a malíř Jan Knebl (1866–1962). Na pískovcovém sloupu je nápis Josef Kalus – Básník Valašska 16. 2. 1855 – 11. 12. 1934.

Čeladenský slavík se vrátil... Symbolický pomníček věnovala čeladenským lázním rodina Josefa Kalusa, vnuk Josef Kalus a pravnučka Martina Chudobová. Ostatní náklady jsou dílem BRC. Je zcela pravděpodobné, že se básník pohyboval i v místech okolo kapličky, která zde již v jeho době stála. Dnes je v ní ukryto technické zařízení, které na pokyn, vydaný zmáčknutím tlačítka vedle podstavce s bustou, reprodukuje texty namluvené herci opavského divadla. Zazní úryvky ze života básníka v Čeladné a některé jeho básně. Takže i v tomto se Josef Kalus do Čeladné a do lázní vrátil.

V nejbližší době bude v lázeňském parku instalována plastika Kalusova přítele, významného českoamerického sochaře Albína Poláška s názvem „Strůjce svého osudu“. Albín Polášek a Josef Kalus byli rodáky z nedalekého Frenštátu pod Radhoštěm.

Přibyla také busta T. G. Masaryka, která je umístěna ve vstupu do Léčebného domu dr. Maye. Masaryk ještě jako poslanec vídeňské Říšské rady za Valašsko lázně navštívil v roce 1913. Připravují se další výtvarné upomínky na ty, jejichž životy jsou s existencí lázní nějakým způsobem spojeny.

Autorem kopie busty od sochaře Zítka, která je umístěna ve vstupu do Léčebného domu dr. Maye, je akademický sochař Zdeněk Jalůvka z Frenštátu pod Radhoštěm.

Nedaleko Kalusova pomníčku je v počátcích vzniku BRC obnovený „zázračný“ Ferdinandův pramen. Podle pověsti se zde koncem 19. století nemocnému majiteli statku Ferdinandu Brázdovi zjevila Panna Marie a zůstal po ní pramen vody, který ho vyléčil. K uctění památky této pověsti postavil přítel rodiny Brázdových stavitel Emil Christoph nedaleko pramene v roce 1892 kapli Nejsvětější Panny Marie. Vedení BRC kapli v roce 2000 zrekonstruovalo a dnes slouží ke konání bohoslužeb pro klienty centra. Centrum rovněž dopravuje zdarma zájemce o bohoslužby dle jejich potřeb i do farního kostela sv. Jana Nepomuckého v Čeladné.

To vše jsou kulturně-společenské aktivity, které mají oporu v projektu obnovy kulturního dědictví regionu. Pouze zdánlivě se nedá určit bod, kam až samá činnost BRC jako rehabilitačního centra a kde naopak začíná kulturně – společenská nadstavba. Vyplývá to z logiky věci. Obě činnosti jsou vědomě organizovány vedle sebe tak, že dochází k jejich průniku, nikoli ovšem ke škodě věci. Naopak, o čemž jsou i závěrečné řádky.

CO SE NEDÁ ZMĚŘIT

Když se v roce 2007 otevřel v areálu lázní zcela nový Apartmánový dům Lara, byl současně rekonstruován vstupní objekt (dnes informační kancelář) k němuž byla přistavěna vyhlídková věž o celkové výšce 14 metrů. Z vyhlídkové plošiny, která je umístěna 9 metrů nad okolním terénem, je nádherný výhled. Především tedy na hradbu Předních hor, počínaje Lysou horou a konče památnou horou Radhošť. Mezi nimi se monumentálně rýsují Smrk, Kněhyně, Stolová hora a Noříč. Tyto nejvyšší horské

beskydské hřebeny lze v pohodě obdivovat i z laviček na Lázeňském náměstí. Pro zájemce z řad klientů BRC (zejména pro ty s omezenou mobilitou) jsou právě na Lysou horu, nejvyšší horu Moravskoslezských Beskyd, organizovány zájezdy podnikovým bussem, neboť na vrchol není jinak dovolena doprava automobily.

V centru samotném najdeme i jiná lákadla. Malou zoologickou zahradu s kamerunskými kozami. Jezírko přání, v němž můžete počítat zlaté rybky a na jeho zábradlí si „uzamknout své starosti“. Relaxační a léčebnou pyramidu naproti Léčebnému domu dr. Storcha. Lázeňské náměstí se zajímavou kašnou s ještě zajímavější historií, kterou mají všechny zachráněné památky. Posezení ve zrekonstruované restauraci „U Sestřiček“ nebo v kavárně Lara. Obě zařízení mají v létě hojně navštěvované předzahrádky. V první jmenované se dvakrát týdně konají kulturní programy a taneční zábavy. Samotný lázeňský několikahektarový park láká množstvím upravených cestiček s lavičkami, umístěnými ve stinných romantických zákoutích.

Stejně pohledy na krásné hory Beskyd a na okolí vznikajících lázní v roce 1902 se naskýtal i MUDr. Janu Mayovi a jeho spolupracovníkům. Je docela možné, že si budoucnost Lázní Skalka představoval tak, jak ji vidíme dnes my, jakkoli nemohl detailně snít o dnešní úrovni léčebné péče. Avšak dokázali jsme navázat na jeho praxi i na jeho sny. I v tom, že obnovujeme a rozvíjíme kulturní dědictví, které nám zanechal on a stovky dalších, kteří zde žili a sem přijížděli. BRC je i výrazným podporovatelem spolkové činnosti v okolí, dotuje různé sportovní

a kulturní akce, v poslední době významně i finančně podpořilo velkou kulturní akci „Ladná Čeladná“ a oblíbenou sportovní cyklistickou událost „Cream bike“ v Čeladné.

Nedávno byl v místním tisku zveřejněn článek s názvem „Koho byste mohli potkat cestou na Skalku“. Myšleno pochopitelně v době, kdy zde bude již rozhledna. Její existence předpokládá totiž zvýšenou frekvenci na cestách na tento vrchol. Jedna z nejkratších cest k němu vedoucích je právě z areálu BRC. Okrašlovací spolek Rozhledna s vedením BRC připravuje drobný projekt, předpokládající umístění několika desítek zastavení při cestě na vrchol, jejichž obsahem by byly připomínky těch nejlepších osobností, které k tomuto místu a jejímu okolí patří. Tím začne druhá část tohoto projektu, rozhodně nikoli kratší a chudší než dosavadních prvních patnáct let projektu tohoto.

Vnuk MUDr. Jana Maye, Jan May (1930–2008), dal v roce 2007 souhlas s tím, aby v logu BRC byl portrét jeho dědečka. Tím byl symbolicky završen odkaz zakladatele lázní.

Znovu budeme vycházet z tušeného, ale stále více a více poznávaného, že stav našich tělesných schránek a stav našich myslí spolu souvisí daleko více, než si dokážeme představit.

Andrea Adamová, Petr Andrlé

Jen před pár dny přibily do parku originální vyřezávané lavičky s medvědy, motivy pohoří a ryb. Jejich fotografii nám poslala paní Milena Vaculová z Kunčic.

Dnešním dnem, milí čtenáři, seriál našich historických pohledů na minulost Lázní Skalka a dnešního Beskydského rehabilitačního centra končí. Kdo bude mít zájem, nebude o nic ochuzen, protože v listopadu tohoto roku vyjde krásná, výpravná a obsahově bohatá publikace s názvem Životodárné údolí. Vyjde k uctění 115. výročí založení Lázní Skalka a provede vás historií tohoto úžasného a fenomenálního místa.

O náhledy do historie nebudou však čtenáři Čeladenského zpravodaje ochuzeni. V každém z příštích čísel vyjde zajímavé vyprávění o historii, týkající se Čeladné a jejího blízkého okolí. Půjde o texty z beskydských knih Petra Andrlé. Tedy, z těch, které vyšly, ale také z těch, které připravuje.

red

English with Jamie from America

Lekce zábavně a efektivně

Coffee English
Conversations
Business
Interview prep
Workout

jamiefromamerica@gmail.com
+420 733 558 938

VOLNOČASOVÉ AKTIVITY PRO MLADÉ NADŠENCE

- sportovní kroužek
- keramika
- jízda na koni
- plavání

Hledáme děti, které mají sportovní či umělecké nadšení, avšak život jim nenadělil v tomto směru velký talent (bezporu kompenzovaný talentem v jiných oblastech ☺) – **děti s poruchou autistického spektra či jiným handicapem**. Kroužky budeme doplňovat zdravými dětmi, proto se hlaste i v případě, že by Vaše děti měly zájem zapojit se do takto organizované různorodé skupinky dětí.

Kroužky budou probíhat v Čeladné a okolí od září 2017.

Jakákoliv chuť podílet se organizačně na těchto aktivitách je vítána.
Těšíme se na Vaše ohlasy!

Eva Slonková, tel. 776670008
(volejte nebo piště sms)

VETERINÁRNÍ ORDINACE

Čeladná 8
MVDr. Radim Kopřiva

Změna ordinační doby od 30. 1. 2017

Pondělí - pátek 8:00-11:00 15:00-16:30

So/Ne/svátky:

pouze objednaní pacienti nebo po telefonické domluvě

739 701 765 * 777 000 660

DŮM Č. 365

Objevujeme další historické stavby a památky naší obce. Přišel jsem na další, a sice na dům pana učitele Krčmáře na Dolní Čeladné č. 365.

Tento dům a povídání jsem chtěl uveřejnit již dříve, ale dohodl jsem se s panem Petrem Andrlm, že pojednání i fotografií zveřejní v knize „O lidech v Beskydech II“ jako první a pak ji v Čeladenském zpravodaji zveřejním já. Činím tak ze dvou důvodů: objev dalšího historického stavebního skvostu v naší obci a také abych propagoval vzácnou knihu pana Andrleho „O lidech

v Beskydech II“, jejíž uvedení do života proběhlo vloni v listopadu. Je to vynikající a vzácná kniha, pokud ji nemáte, neváhejte, kupte si ji buď v IC na náměstí nebo v Galerii v BRC v Čeladné a nebo v léčebném domě Lara tamtéž. Jistě vám přinese hodně zajímavých poznatků z dob minulých nejen o naší obci, ale i celém širokém okolí.

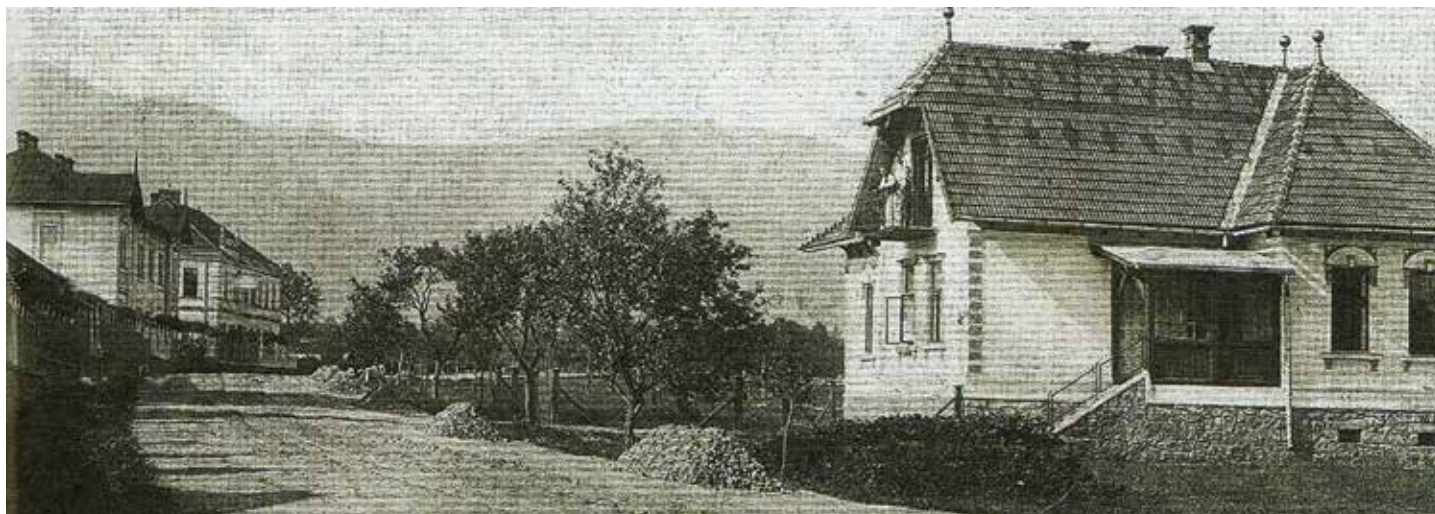
Dům č. 365 postavil pan učitel Krčmář v r. 1900, dům stojí dodnes a bydlí v něm Pavel Kaňák, který je po mamince pravnučkem učitele Krčmáře.

Jaroslav Kozel

Foto: Pavel Kaňák, historie: Petr Andrl

Dobová pohlednice p. Josefa Teichnera z Čeladné. Vlevo nahoře dům č. 365 postavený v roce 1900. Můžete porovnat s dneškem partie staveb. Fotografii daroval L. Věgřín.

- Projekce, realizace a údržba zahrad/zeleně
- Stavba kamenných zídek, gabionu
- Střešní zahrady, zahradní prvky
- Zakládání trávníků, terénní úpravy

+420 739 037 310 / www.lampart-mec.cz

Facebook

Čeladenský REJ

- aktuality
- pozvánky
- tipy na akce
- fotky
- komentáře

BODIZ
fyzioterapie · rehabilitace · spa

• KAVÁRNA
• KOSMETIKA
• PRIVÁTNÍ SPA
• SAUNA
• FYZIOTERAPIE
• REHABILITACE
• JÓGA
www.bodiz.cz

ORDINACE REHABILITAČNÍHO LÉKAŘE V BODIZ

**Kunčice pod Ondřejníkem 627
VYŠETŘENÍ A NASTAVENÍ INDIVIDUÁLNÍHO
REHABILITAČNÍHO PROGRAMU**

Ordinační doba

Čtvrtek 08.00 - 13.00 13.30 - 16.30

Tel.: 595 172 837

SOUČÁSTÍ BODIZ JE SPA A KAVÁRNA

Čtvrtek - Neděle 10.00 - 21.00

**PRIVÁTNÍ SPA • SAUNA • KOSMETIKA • JÓGA • DĚTSKÝ KOUTEK
DĚTSKÉ HŘIŠTĚ • VENKOVNÍ TERASA**

Kunčice pod Ondřejníkem 627

739 13 Kunčice pod Ondřejníkem

E-mail: bodiz@bodiz.cz

Tel.: 595 172 837

Tel.: 595 172 783

Tel.: 595 172 698

Ordinace lékaře (čtvrtek)
Fyzioterapie a rehabilitace
SPA

www.bodiz.cz

STŘEŽÍME

PRO JEDNOTLIVCE:

- rodinné domy
- byty
- apartmány
- chaty a chalupy

PRO FIRMY:

- sídla firem
- provozovny
- průmyslové areály
- kancelářské budovy
- staveniště
- společenské akce

KONTAKTY

COS – Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava – Moravská Ostrava

Tel.: 596 124 315

mob.: 733 311 311

www.cosas.cz

Jsme držitelé certifikátů ISO: 9001, 14001

Zabezpečíme ostrahu

Vašeho rodinného domu, bytu, apartmánu, chaty, sídla Vaší firmy, provozovny nebo průmyslového areálu pomocí elektronických prostředků, fyzickou strážní službou nebo kombinací obou variant.

Zdarma Vám poskytneme bezpečnostní poradenství a zpracujeme projekt nejvhodnější varianty.

Ordinační hodiny v březnu

MUDr. Pachman (558 684 044)

Pondělí	7:30-13:00
Úterý	7:30-13:00
Středa	14:00-18:00
Čtvrtek	7:30-13:00
Pátek	7:30-12:00
Odběry krve	
Úterý + čtvrtek	7:00-7:30
Injekce	
Pondělí + pátek	7:00-8:00
Středa	14:00

Lékárna

Pondělí	8:00-16:00
Úterý	8:00-14:00
Středa	8:00-17:30
Čtvrtek	8:00-14:00
Pátek	8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882
Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí	7:00-10:00
Úterý	7:00 - 9:30 (pozvaní)
	9:30-11:00
	(1. a 3. týden v měsíci poradna)
Středa	7:00-10:00 12:00-15:00
Pátek	10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

MUDr. Záškodná (558 684 066)

Pondělí	13:00-19:00
Úterý	7:00-13:30
Středa	13:00-19:00
Čtvrtek	7:00-13:30
Pátek (jen objednání)	7:00-12:00

Zdravotnické zařízení Čeladenka

Pondělí	8:00-13:00 13:30-16:30
Úterý	7:00-13:00 13:30-17:00
Středa	7:00-13:00 13:30-15:00
Čtvrtek	8:00-13:00 13:30-17:00
Pátek	7:00-12:00 12:30-14:00

JARNÍ BAZÁREK V BERUŠCE

Bazar sezónního dětského
oblečení a hraček

- Maminky, máte doma přebytečné dětské oblečení či hračky a nevíte, co s tím? Potřebovaly byste oblečení nebo vybavu na jaro a léto pro dítě?
- Navštivte bazárek v MŠ Čeladenská beruška
- Přijímáme čisté, označené sezónní oblečení a vybavení
- 20% z ceny prodaného zboží bude věnováno na akce pro děti z MŠ, věci do bazárku můžete také darovat

Příjem: 27. - 29. 3. od 7:00 do 16:00
 Prodej: 30. 3. - 7. 4. od 7:00 do 16:00

Čeladenský dostavník

Osobní doprava pro seniory nad 65 let a hendikepované po Čeladné a do Frýdlantu.

Cena jedné jízdy tam i zpět 24 Kč.
 Objednávky nutno hlásit den předem.

Objednávky:
737 135 546

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
Úřad práce Frýdlant n.O.	558 441 489
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	558 684 084
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	972 752 143
Beskydské reh. centrum	558 616 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký	604 806 211
	558 684 296

Pila Mikeska	605 706 707
Pila Marek	604 724 087
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072

Hasiči	558 684 441
	150

Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011

Záchranná služba	155
	112

Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	840 850 860
Informace o tel. číslech	1188
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O.	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST 724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občané využít v případech mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

Kontakty na obecní úřad

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12 Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

Pondělí	8.00 - 11.15	12.15 - 17.00
Úterý	7.00 - 11.15	11.45 - 14.30
Středa	8.00 - 11.15	12.15 - 17.00
Čtvrtek	7.00 - 11.15	11.45 - 14.30
Pátek	úřad pro veřejnost uzavřen	

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz
 Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Pavelcová

Ing. Zuzana Pochobradská

Telefon: 558 684 018

Na co máte dneska chuť?

Web na adrese

www.menuceladna.cz

nabízí přehled poledních meníček
čeladenských restaurací.

GRATULUJEME K JUBILEU: BŘEZEN

Radislav Gola	70 let
Josef Trčka	70 let
Rudolf Vrátný	70 let
Karla Matýsková	70 let
Slavomír Černý	75 let
Marie Pavlisková	75 let
Dagmar Bracková	80 let
Marie Kašná	85 let
Berta Gabajová	90 let

Soutěž o ceny

Výsledky soutěže z února

Správná odpověď: C (žert branců)

Poukázky na útratu v hodnotě 200 Kč
v restauraci NA ROZCESTÍ (doručíme
poštou) získávají:

- Miroslava Kupčáková
- Elen Ožanová
- Marie Siudová

Gratulujeme! Aktuální soutěž na str. 20.

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Caiš a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1300 ks.

Obec Čeladná srdečně zve všechny občany na

VÍTÁNÍ VELIKONOC

TRADIČNÍ JARNÍ VESELÍ S DOBROU ZÁBAVOU

sobota 8. dubna 2017

od 14 hodin

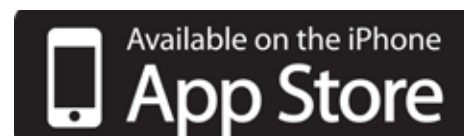
na náměstí v Čeladné

- poctivý guláš „za třicet“
- stánky s občerstvením
- malování kraslic
- pro dobrou náladu zahraje DH Huťárka z Frýdku-Místku

Přijďte se pobavit, vítání jste všichni bez rozdílu věku!
Těší se na vás vedení obce

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Dubnové číslo vyjde 31. 3. 2017

Uzávěrka: 24. 3. 2017

Uzávěrka inzerce: 21. 3. 2017

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.